Wiadomości numizmatyczno-archeologiczne

Organ Towarzystwa Numizmatycznego.

Nr 3 (67). Tom V. R. XVII. 1906.

WYCHODZĄ KWARTALNIE (ROCZNIE 4 POSZYTY).

PRENUMERATĘ JAKOTEŻ I KORESPONDENCYE nadsyłać należy pod adr. sekretarza MARYANA GUMOWSKIEGO MUZEUM NARODOWE.

PRZEDPŁATA:

	w Krakowie:	w Austryi:	w Niemczech:	w krajach związku pocztowego:
Rocznie	K. 10.—	K. 10·50	Mk. 10·—	Fr. 12.—
Półrocznie. . .	» 5.—	» 5·25	» 5·—	» 6·—

Numer pojedynczy K. 3.— z przesyłką K. 3·30.
OGŁOSZENIA: Pół strony 20 Kor., 1/4 strony 12 Kor., od wiersza szpaltowego 40 hal.

SKŁAD GŁÓWNY U „SPÓŁKI WYDAWNICZEJ POLSKIEJ" W KRAKOWIE.
REDAKCYA, ADMINISTRACYA I EKSPEDYCYA W „MUZEUM NARODOWEM" W KRAKOWIE.

Przesyłając niniejszy zeszyt, upraszamy Szanownych P. T. Członków o jak najrychlejsze nadsyłanie dawniejszych wkładek, zalegających u niektórych Panów od roku 1894. Zarazem zmuszeni jesteśmy zawiadomić Szanownych Członków, że ogółem zalega 260 rat niezapłaconych, z łączną kwotą 2820 koron. Razem z wkładkami upraszamy nadsyłać również dokładne adresy. Członkowie nowo wstępujący otrzymać mogą poprzednie tomy po cenach zniżonych. Pojedynczy jednak numer 3 korony.

WIKTOR WITTYG.

ZNAKI PIECZĘTNE (GMERKI) MIESZCZAN W POLSCE W XVI I ZARANIU XVII WIEKU.

CIĄG DALSZY.

KINTH Feliks, rajca bocheński. (Pieczątka: na tarczy renesansowej krzyż podwójny, którego lewe dolne ramię przekrzyżowane, a prawe z dolnym połączone linią; przez środek, pomiędzy ramionami krzyża — przekrzyżowane poprzecznicą w prawo na dół ukośną).

W r. 1578 opłaca pobór z własności rajców bocheńskich wsi Krzyżanowice, wojew. krakowskie, pow. szczyrzycki.

A. b. K. S. Ks. p. 38 f. 109.

KLABON Krzysztof, muzyk Kr. J. Mści. (Pieczątka: na ozdobnej tarczy renesansowej linia pionowa u góry w lewo załamana i półtora razy ukośnie w lewo na dół przekrzyżowana, brak lewego górnego przekrzyżowania).

26/IX 1571 w Warszawie, zeznaje, że otrzymał od Stanisława Fogelwedra, sekretarza Kr. J. Mści 10 złot. polskich na struny do instrumentów króla. *(Dokument pisany po polsku).*

M. N. w K. II. Nr 73.

KLAGON patrz Kołokowski.

KLECZOWSKI Jan, służebnik pani Przecławskiej. (Pieczątka: Krzyż podwójny u dolu prawe ramię złączone linią z dolnym, w pozostałem dolnem międzyramieniu linia ukośna na dół w lewo; pomiędzy ramionami krzyża w środku litera S, a pod górnem lewem ramieniem — kółko).

W r. 1564 opłaca pobór ze wsi Chorążyce, Przecławice, Katowice, i Polikarcice, woj. i pow. Krakowski.

A. b. K. S. ks. p. 63 II. 58 i 59.

KLISZ Franciszek, mieszcz. krakowski. (Pieczątka: na tarczy renesansowej linia pionowa u góry załamana w lewo, cokolwiek niżej środka przekrzyżowana, przekrzyżowanie z prawej strony przekrzyżowane klamrą zawiasami ku tarczy, a z lewej — literą V, którą umieszczono tak, że tworzy jakby literę K).

W r. 1579 w imieniu Ligęzy opłaca pobór ze wsi Balin, woj. krakowskie, pow. proszowski.

A. b. K. S. Ks. p. 60. IV, f. 205.

KLOSS Piotr, mieszcz. warszawski. (Pieczątka:

w ozdobnym kartuszu renesansowym na linii pionowej u góry litera S, u dołu z lewej strony dodane V tworzy literę K, z prawej zaś strony poprzecznica ukośno na dół w prawo a nad nią kółko.

13/VI 1602 w Wieliczce zeznaje, że za listem Boboli, starosty pilzeńskiego, a za rozkazaniem króla otrzymał od żupników krakowskich 2596 złot. pol.

28/II 1607 w Warszawie. (Pieczątka: na wyciągniętej literze L u góry — litera S, u dołu zaś ukośnym krzyżem przekrzyżowana, tworzy jakby w obie strony literę K) zeznaje, że od Lorenca Kamińskiego, pisarza Komory celnej w Warszawie, za mandatem królewskim z dnia 15 maja roku 1606, a za listem Sankiego, podskarbiego nadwornego, otrzymał resztę należnej mu pensyi w ilości 1979 złot. $18^1/_2$ gr.

(Dokument pisany po polsku).

M. N. w K. II. Nr 74.

KOBYLOW patrz Sendel.

KOŁOKOWSKI Andrzej, KOŁOKOWSKI Grzegorz, KOŚCIELSKI Błażej, KLAGON Antoni i PRUSKI Janusz, trębacze Kr. J. Mści. (Pieczątki: na tarczach renesansowych Kołokowskiego A. — trąba o jednem zagięciu podłużnem zagiętem wewnątrz, munsztukiem do góry; Kołokowskiego G. — trąba o jednem zagięciu podłużnem, munsztukiem do góry; Kościelskiego — trąba zagięta wylotem na dół pomiędzy dwoma rurami; Klagona — jak Kołokowskiego A. i Pruskiego — w ozdobnym kartuszu trąba munsztukiem do góry.

1/VI 1586 kwitują Jacka Młodziejowskiego, celnika komory krakowskiej z odbioru 52 złot. 15 gr. należnych im na kwartał drugi świąteczny.

(Dokument pisany po polsku).

M. N. w K. II. Nr 75.

KONICZ vel KUCZ Jan, stolarz Kr. J. Mści na Kleparzu. (Pieczątka: na tarczy renesansowej monogram z liter H. K. N. S.

1/V 1580 w Krakowie zeznaje, że mij urodzoni Pan Michał Malieczkowskij wielkj Krancza Crakowskij vedlie rozkazania Je: K: M. ij wedlie regestru mego ręką Kroliowej Jeij M. podpisanego zapłaczil za robotę loznice ij ijnich potrzeb Kroliowej Je: Mczij przes mię robionih thu w Zamku Krolia Je⁰. M. przi Krakowie zostalich czescią tho iest zlotich Cztirdziesczij ij Schescz gross ieden polskieij moneti. Sktorich pieniedzij Je⁰. M. pana wielkie⁰ krancze quituię tem moijm wiznaniem. Nadto obliguie sie Kroiowi Je⁰ M. albo Je⁰ M. panu wielkie kranczi to łoże ij ramij slupczami oprawicz ij kiedi rozkaza postawicz ij trzebali bendzie rozebracz swoim kosztem.

(Dokument pisany po polsku).

M. N. w K. II. Nr 76.

KOŚCIELSKI patrz Kołokowski.

KONOPKA Szymon, mieszcz. krakowski. (Pieczątka: na tarczy renesansowej klucz piórem w prawo zwrócony do góry).

W roku 1565 opłaca pobór ze wsi starosty Spytka Jordana -- Filipowice, woj. krakowskie, pow. Sandecki.

A. b. K. S. ks. r. 22. f. 167.

KORZECZEK Walenty, rajca kleparski. (Pieczątka: na tarczy renesansowej monogram z liter W i R).

W r. 1564 w imieniu Kielskiego opłaca pobór ze wsi Biała, woj. krakowskie, pow. lelowski.

A. b. K. S. Ks. p. 60. V. f. 12.

KOSCZNISZCZYN Hrehory, mieszcz. kamieniecki. (Pieczątka: wrota otwarte sklepione, na prawym słupie litera S, od lewego zaś idzie ku brzegowi tarczy ucho; u dołu gwiazda sześciopromienna).

6/II 1565 w Lublinie zeznaje, że przywiózł na jarmark lubelski gromniczny «rozinkow wielkich koszów 7, malich roszinków koszów 4, Saffianu 50» od czego wypadało myta 5 zł. $7^1/_8$ gr., lecz nie płacił dla wolności nadanych miastu.

(Dokument pisany po polsku).

M. N. w K. II. Nr. 77.

KOSKO Andrzej, mieszcz. piotrowski. (Pieczątka: na tarczy renesansowej odwrócona czwórka z poprzecznicą przekrzyżowaną, u dołu podłużna linia przecięta półkolem końcami na dół.

W r. 1545 opłaca w imieniu Zaworskich pobór z części ich wsi Lutosławice, parafia Srocka, woj. Sieradzkie, pow. piotrkowski.

(Dokument pisany po łacinie).

M. N. w K. II. Nr 78.

KOSTAK Marcin, mieszcz. sandomirski. (Pieczątka: na tarczy renesansowej strzała bez opierzenia u dołu zakończona poprzecznicą i przez środek taką samą przekrzyżowana).

W r. 1570 opłaca pobór z Sandomierza.

A. b. K. S. Ks. r. 9. f. 574.

KOSZLA Mikołaj, mieszcz. krak. w r. 1566 mytnik w Lublinie. (Pieczątka: na tarczy renesansowej linia pionowa u góry w lewo załamana, a u dołu w prawo, przez środek przekrzyżowana linią ukośno w lewo na dół).

9/V 1545, w Krakowie zeznaje przed Czesławem Swiejowskim, że za zezwoleniem Mikołaja Lutomirskiego sieradzkiego, celnika krakowskiego przepędził sto wołów bez żadnej zapłaty.

(Dokument pisany po polsku).

M. N. w K. II Nr 79.

KOSZWICZ Kasper. (Pieczątka: na tarczy renesansowej linia pionowa u góry załamana na dół w lewo i przekrzyżowana, u dołu zaś w prawo do góry, przekrzyżowana poprzecznicą, która z lewej strony zagięta w dół tarczy; z prawej strony linii u góry kółko).

W r. 1573 opłaca pobór z dzierżawy wsi Przybysławice woj. krakowskie pow. proszowski.

A. b. K. S. ks. p. 30 f. 151.

KREPEL Jan mieszcz. biecki. (Pieczątka: na tarczy renesansowej rodzaj litery M, której ostatnia linia wygięta i przedłużona).

W r. 1576 w imieniu Jana Buczyńskiego, opłaca pobór ze wsi Pławnic parafia Zborowice, woj. krakowskie, pow. biecki.

A. b. K. S. ks. p. 36. f. 718.

KROLIK Mikołaj, mieszcz. i rajca m. Kęty. (Pieczątka: z prawej strony pół orła bez głowy, z lewej trzy kule).

W r. 1571 opłaca pobór szosowy z m. Kęty.

A. b. K. S. ks. p' 28. f. 193.

KROMER Bartosz, mieszcz. biecki. (Pieczęć: na tarczy renesansowej ściętej, w polu górnem pół orła, dolne puste).

W r. 1565 w imieniu Nawojewskiej opłaca pobór ze wsi Nawojewo, Kunin, Kamionka i Fryczowo, woj. krak., powiat sandecki.

A. b. K. S. ks. r. 25. f. 30.

KROMER Grzegorz, rajca biecki. (Pieczątka — przedstawia swastykę) w r. 1536 zeznaje z opłaty szosowego.

A. b. K. S. ks. r. 1 f. 718.

KRUGEL. vel. KRUGER Hieronim mieszcz. i rajca krakowski. (Pieczątka: na tarczy renesansowej lew w prawo wspięty na tylnych łapach, z paszczą otwartą i językiem wywieszonym; Na hełmie głowa i szyja takiegoż lwa. Labry).

15/VII 1552 w Gdańsku kwitujące Baltazara Zwolskiego, pokojowego kr. J. Mści z otrzymanych 2000 złot. pol.

(Dokument pisany po łacinie).

M. N. w K. II. 80.

27/VI 1652, w Malborgu, kwituje Baltazara Zwolskiego, łożniczego Kr. J. Mści z 50 złot. pol., otrzymanych za mandatem królewskim.

(Dokument pisany po łacinie).

Papr. 893 i 897 podaje Kaspra Krugiela, rajcę krakowskiego w 1394 i 1404 i Hieronima. również rajcy krakowskiego 1536, zmarłego w r. 1559.

Piek. IV. 197, zaznacza, że w r. 1422 Kacper Krugiel, rajca kazimierski, już nie żył, ponieważ w imieniu jego nieletnich dzieci działają opiekunowie. Dokument imion dzieci Kacpra nie wyszczególnia.

KRUSZYNA patrz Sandel.

KRYGER patrz Krugel.

KRZYSZTOF Ormianin, tłumacz kr. J. M. turecki. (Pieczątka: na tarczy renesansowej na mensie z ukośnem przekrzyżowaniem wewnątrz — krzyż).

29/1 1571 w Warszawie zeznaje, że otrzymał od podskarbiego kor. 183 złot. 24 gr. należnych puszkarzom, które ma wręczyć do rąk. Pisarza polnego we Lwowie.

(Dokument pisany po polsku).

M. N. w K. II N 87.

KUBELSKI Sebastyan, odźwierny Kr. J. Mści. (Pieczątka: w ozdobnym renasowym kartuszu na linii pionowej u góry załamanej w lewo, a u dołu osadzonej w półkolu, ozdobna litera S.

23/IX 1595 kwituje pisarza żupy wielickiej z odbioru 15 złot. 5. gr. należnych mu na suchednie.

(Dokument pisany po polsku).

M. N. w K. II. N 82.

KUCZ patrz Konicz.

KUCZELOWSKI patrz Rygor.

KULCZA Stanisław, stary woźnica Kr. J. Mości (Pieczątka: ośmiopromienne słońce).

29/IX 1571 w Krakowie, kwituje żupy wielickie z odbioru 12 złotych należnych mu za każdy kwartał.

(Dokument pisany po polsku).

M. N. w K. II. N 83.

Dec. 230. Kulcza służy już jako woźnica w roku 1547 i w Wilnie otrzymuje 2 złot. pol. na smarowidła.

Z KULIKOWA Piotr, mieszczanin. (Pieczątka: z czterech linij — krzyż wewnątrz zakreskowany, pomiędzy ramionami — po kresce) — zeznaje, że za cały rok wydał Grzegorzowi, mieszczaninowi lwowskiemu 16 złot. 12 gr.

(Dokument pisany po polsku).

M. N. w K. II. N. 84.

KURTZ Wawrzyniec, mieszcz. augustowski, sługa Mateusza Manlicha. (Pieczęć: linia pionowa u góry u góry załamana w lewo, przez środek przekrzyżowana poprzecznicą, a u dołu krzyżem ukośnym).

29/XII 1550 w Krakowie, zeznaje, że otrzymał ze skarbu koronnego od Spytka Jordana z Zakliczyna, kasztelana sandeckiego, podskarbiego królestwa polskiego, przez ręce Mikołaja Lutomirskiego, celnika krakowskiego 1000 talarów na należność księdzu Filipowi Padniewskiemu, kaznodziei kr. J. Mści.

(Dokument pisany po łacinie).

M. N. w K. II. N 85

KWADRIO patrz Quadrio.

LAMBORG patrz **Leonbork**.

LANICHOWICZ Tomasz z Krakowa, nauk wyzwolonych bakałasz, a na ten czas pleban m. Dorpatu w Inflantach. (Pieczęć: na tarczy renesansowej, na baszcie o pięciu blankach pelikan karmi swe dzieci).

3/IV 1582 w Rydze kwituje Młodziejowskiego, podskarbiego koronnego z odbioru przez ręce Kaspra Ciechockiego, pisarza 235 złot. 20 gr. na kupno potrzeb dla kościoła: «Naprzod na obruszy y płotno kościelne 8 fl. Item Za liktarze czenowe odliwane y Ampułki czo oboie waży funtów dwanaście, zoszobna koszen funt po iedenaście groszy rachuiąc fl. 4 gr. 12., Item od robothi kielicha y patiny w ktorym pultrzeczi grziwny y trzy skoicze fl. 5 gr. 20, a srebra danego było yednym skoiczem mny. Item furmanowi czo mie do Derptu odwisł 16 zlothich; Item Krawczom fl. 1 y 8 groszy. Item dwie sczie zlothich na potrzeby me wlaszne od pana Sthep. Janowskie[0] wziąłem».

(Dokument pisany po polsku).

M. N. w K. II N 86.

LANG Mateusz, miesz. Kazimierski, sługa proboszcza Bożego Ciała. (Pieczątka: na tarczy renesansowej strzała bez opierzenia, żeleźcem do góry i z literą S na środku cięciwy).

W r. 1578 opłaca pobór z części wsi Błonie, woj. krakowskie, powiat szczyrzycki.

A. b. K. S. ks. p. 38 f. 6.

LEBUSZA patrz **Lorincz**.

LEMBOCH Jerzy, przysięgły miejskiego prawa krakowskiego. (Pieczątka: na tarczy renesansowej kozieł wspięty w prawo na winną latorośl. Nad hełmem poł kozła, labry).

W r. 1576 w imieniu Świerczowskiego opłaca pobór ze wsi Sosnki pow. krakowski i Błotna Lgota powiat lelowski, woj. krakowskie.

A. b. K. S. ks. v. 35. f. 247; ks. p. 63. V. f. 5.

Papr. 898. Jan Lembach był rajcą krakowskim w r. 1541. Rodzina Lembochów przybyła w końcu XV wieku z Weissenburga.

LENARTOWSKI Lorenc, miesz. sandomierski. (Pieczątka: na tarczy renesansowej półtora krzyża, brak prawego dolnego ramienia).

20/I 1571 w Sandomierzu w imieniu Jana Starzewskiego, dzierżawcy wsi królewskiej Śmierdziny, opłaca pobór na ręce Wojciecha Wnuka poborcy pow. sandomiskiego.

(Dokument pisany po polsku).

M. N. w. K. N 87,

LENONOWICZ p. Mytnikowicz.

LEONNBOK vel LAMBORG Jan, mieszcz. krakowski. (Pieczątka: monogram z liter H. L).

8/III 1557 wystawia pokwitowania z odbioru zapłaty po dwóch rachunkach:) 1) 27/X 1554 za rzeczy wzięte Goreckim dla księdza Waryawskiego, «16 miaraxamitu po 3 fl. urzyny fl. 48—; $5^{3}/_{4}$ miar haltlassu kermasimi czyrwo: po kopie urzyny fl. 11 gr. 15; 13 miar Szielonej kytayky po 11 gr. — fl. 4 gr. 23; 3 sztuky plutna sa fl. 19 gr. 15; 2 stucze plutna sa fl. 10 —, 1 stuka plutna sa fl. 4 — suma fl. 97 gr. 23». 2) 22/III 1555 Jarosz Penkala dla księdza Waryawskiego wziął: «$^{3}/_{4}$ pieprzu za fl. 10 gr. 15; $2^{1}/_{2}$

funtha szaffranu po fl. 4 uczyni fl. 10 — suma fl. 20 gr. 15».

(Dokument pisany po posku).

M. N. w. K. II N 88.

Dcc. 12. 29. 60; w r. 1553 u tegoż Jana kupiono czarną materyę 28 łokci po 50 groszy, w r. 1555 zwieziono do jego ogrodu miedź przeznaczoną do Wilna i w r. 1557 zajmuje się dostawami hufnagli.

LEWKOWICZ Jakub żyd i mieszcz. chełmski. (Pieczęć: na tarczy renesansowej czterolistna róża).

12/X 1564 we Lwowie deklarował na cle lwowskim sukna pospolitego za 14 złot. pol., od którego należy myta 3 złot. 15½ gr., myto nie płacił dla wolności nada- nych miastu.

יוסף בר׳ יודא ז״ל

Czyta się: Jozef berabi Juda zecher liwrocho.

Znaczy: Józef syn Judy niech będzie błogosławionej pamięci.

(Dokument pisany po polsku).

M. N. w. K. II N 89.

LEWSKI Zygmunt, piwniczny królewny J. Mści. (Pieczątka: na tarczy renesansowej strzała żeleźcem do góry, po obu stronach przyłożone do strzały kraty).

27/V 1564 w Warszawie kwituje skarb koronny, że «napotrzebe vina królewny J. M. obrocznego polkuffký sÿemd: ocztku polkuffký dwa».

M. N. w K. II Nr 95.

(Dokument pisany po polsku).

LEX Stanislaw, rajca kazimierski. (Pieczątka: na tarczy renesansowej linija pionowa u góry załamana w prawo, a u dołu w lewo i przez środek przekrzyżowana).

W r. 1576 oddaje pobór ze wsi Zabłocie, woj. sandomierskie, powiat Pilzneński.

A. b. K. S. ks. p. 33. f. 5.

LIBRANT Malcher, rajca sandecki. (Pieczątka: na tarczy renesansowej wyobrażenie podobne do h. Radwan, lecz zamiast krzyża, jest strzała żelezcem do góry).

W r. 1578 opłaca pobór ze wsi Pasin, woj. krakowskie, pow. sandecki.

A. b. K. S. ks. gr. 60 f. 4.

VON DER LINDE Michel, mieszcz. toruński. (Pieczątka: na tarczy renesansowej linia pionowa u góry załamana i przekrzyżowana u dołu zakończona literą L, a przez środek ukośnie na dół w lewo przekrzyżowaną.

24/WI 1560 w Lublinie zeznaje, że przewiózł przez komorę sandomierską swój własny towar, za który należałoby zapłacić myta 25 złot. 18 gr. lecz myto nie płacił dla wolności nadanych miastu.

(Dokument pisany po polsku).

M. N. w K. N 81.

VON DER LINDE Nikel, mieszcz. toruński. (Pieczątka na tarczy renesansowej ukośnie w lewo nadół gałązka, z trzema lipowymi liśćmi do góry, a dwoma — na dół; nad hełmem, taka sama gałązka, lecz trzy liście lipowe w prawą stronę, a dwa — w lery).

12/XI 1554 w Lublinie zeznaje przed Joachimem Cieszkowskim, mytnikiem sandomierskim, że przewiózł przez Sandomierz towaru swego: «jako dwadziesczia ÿ pul Bely Sukna Lunskiego. Itm. Dwa worÿ pieprzu. Itm. yednę fascę czukru, Itm. yednę stuckę wosku. A zaplaczÿlem temu to pa: Joachýmowy Cieszkowskiemu. Od kazdeÿ Belye po Dwanasczie Groszy, ot woru pieprzu po Dwanasczie groszÿ, ot fascy czukru Dzyesyecz groszy, ot sztuky wosku trzy grosze».

(Dokument pisany po polsku).

M. N. w K. II. Nr 97.

LINK Zebaldo, hafciarz Kr. J. Mści Polskiego. (Pieczątka: na tarczy renesansowej — odwrócona czwórka, z lewej strony krótka linia, połączona z dolną linią czwórki dwiema ukośno z lewa na dół liniami).

11/VI. 1572 zeznaje «zem wzÿol od szlyahethnego pana yana graliowskiego, pyszarza komory Solneÿ warszawskieÿ za ten rok 1572 Zlotÿch 50 kossdy Zlotty po 30 gr., ktore 50 zlotty od K. J. M. Zlaskÿ mam do mego zÿwotta w Zypie krakowskeÿ».

(Dokument pisany po polsku).

M. N. w K. II. Nr 93.

LIS Jan, krupnik, mieszczanin krakowski. (Pieczątka: na tarczy renesansowej — czwórka odwrócona, u dołu rozdarta, z literą S na środku z boku prawego czwórki — dwie gwiazdy, z lewego jedna i w rozdarciu również jedna.

W r. 1565 w imieniu pani Porębskiej opłaca pobór z części wsi Brodła woj. i pow. krakowskie.

A. b. K. S. ks. r. 22. f. 150.

LITWINEK Erazm, mieszcz. krakowski. (Pieczątka: strzała żeleźcem do góry, u dołu dwukrotnie załamana w czwórkę odwróconą z linią wystającą przekrzyżowaną).

W roku 1579 w imieniu Giebułtowskiego opłaca pobór ze wsi Dupice, woj. krakowskie, pow. lelowski.

A. b. K. S. ks. p. 63. III. f. 47.

Augustyn Litwinek, architekt, uczeń Sloninki (Gabryela Słońskiego), znanego architekty krakowskiego.

LODENIUS Piotr, magister, kanonik kolegiaty św. Floryana, prokurator Akademii krakowskiej. (Pieczątka: w kartuszu renesansowym w półksiężycu maszt i sznury robią wyobrażenie podobnem do h. Korab).

18/II 1595 w Krakowie zeznaje, że otrzymał od Zygmunta Myczkowskiego, starosty piotrkowskiego i Piotra Franka, żupników krakowskich, za kwartał pierwszy z tego roku, 3 grzywny z żupy wielickiej, corocznej ofiary króla Alberta.

(Dokument pisany po łacinie).

M. N. w K. II. Nr 93a.

LORINTZ Jerzy i LEBUSZA Wojciech mieszcz. krośnieńscy. (Pieczątka: Lorintza — brakuje, Lebuszy: na tarczy renesansowej — strzała żeleźcem do góry pomiędzy dwoma księżycami, barkami ku sobie).

22/VI 1574 w Krakowie zeznają, że oddali do Skarbu koronnego z m. Krosna pobór zebrany na koronacyę Kr. J. Mści w ilości złotych pol. 80.

(Dokument pisany po polsku).

M. N. w K. II. Nr 94.

LUCEMBERGER Wilhelm, cyrulik Kr. J. Mści. (Pieczątka: na tarczy renesansowej — strzała żeleźcem do góry, na środku dwa liście dębowe ku bokom tarczy ogonkami zwieszają się na dół).

W roku 1580 kwituje Skarb koronny z odbioru 300 złot. pol. za zasługi.

A. b. K. S. Ks. r. q. f. 815.

23/XII r. 1608 w Krakowie, zeznaje, że otrzymał od Stanisława Branickiego z Ruszczy, miecznika i celnika koronnego, przez ręce Piotra Chrząstowskiego, administratora ceł koronnych należnego mu jurgieltu 50 złot. pol. za kwartał św. Łucyi.

(Dokument pisany po polsku).

M. N. w K. II. Nr 95.

ŁUBICKI Adam, na ten czas burmistrz rajgrodzki. (Pieczątka: na tarczy renesansowej — strzała u dołu rozdarta i przez środek przekrzyżowana).

W r. 1581 za Grzegorza Wienilamowicza wyciska pieczęć przy opłacie poboru ze swej posiadłości w m. Rajgrodzie, woj. podlaskie.

A. b. K. S. Ks. p. 41. f. 98.

MAISNER Aron, mieszcz. i żyd przemyski. (Pieczątka: na tarczy renesansowej trzy gałązki, lub kwiaty dzwonkowe poplątane, nad tarczą litery: מפהאר

22/II r. 1560 w Lublinie zeznaje, że wywiózł z jarmarku lubelskiego gromnicznego «Myodu Beczek Dzyeszyecz od kazdey Beczky placzą po dwa grosza. piepszu kamyeny trzy od kamyenya po sesczy groszy. Czamlotau stuki dwye, od kazdey po zlothy grosze. Muchaieru sthuk dwye polowini od ktorich placzą po dwu grosza. Saffranu funthy cztery od kazdego placzą po dwu groszu. Futer krolykowich Dzyeszıecz po grziwnye. futra lyssye dwie po dzyeszyączy zlotych. I dwa lyesytrze dwije po trzy zlothe. Dwye parze sobolczow za Dwadzyesczya zlotych y za czterzy, od czegom ya Mitha Na komorze Liubelskyey Nyeplaczÿl za wolnoscyą thą, którą Mamÿ od K. Jeº Mczi».

Podpis: אהרן בר אברהם רצלהה מייסנר רפ־מיסלא

Czyta się: Ahron Berabi Awraham zecher cadik liwrocho Maisner d przemisle.

Znaczy: Aron syn Abrahama sprawiedliwej a błogosławionej pamięci Maisner z Przemyśla.

(Dokument pisany po polsku).

M. N. w K. II. Nr 96.

MAJSSNER Jerzy, mieszcz. służebnik. (Pieczątka: na tarczy renesansowej na podstawie zwężonej u dołu i załamanej ku bokom tarczy — krzyż).

W r. 1565 w imieniu Grabi z Tarnowa opłaca pobór ze wsi Kowale woj. i pow. krakowskie.

A. b. K. S. Ks. r. 22. f. 42.

MARECZKOWICZ Marcin i TKACZ Wojciech, mieszcz. samborscy. (Pieczęcie: Mareczkowicza — na tarczy renesansowej trzy poprzeczne pasy jeden na drugim; Tkacza — na tarczy renesansowej jakieś naczynie, lub czapka spiczasta u góry zakończona hakiem wygiętym w lewo).

6/XI r. 1565 w Lublinie zeznają, że wywieźli z Lublina towaru za 120 złotych, od czego myta nie płacili dla wolności nadanych miastu.

(Dokument pisany po polsku).

M. N. w K. II. Nr 97.

MAREK Jan i SMOCZ Piotr, rajcy i poborcy z Nowego Sącza. (Pieczęcie: Marka — na tarczy renesansowej linia u góry zalamana w lewo, a u dołu w prawo, przez środek przekrzyżowana linią poprzeczną i ukośną z prawa na dół; Smocza — na tarczy renesanso

wej — linia u góry załamana w lewo, a u dołu w prawo, przez środek przekrzyżowana linią ukośną z prawa na dół).

29/IX 1535 w Nowym Sączu zeznają, że pobór w ilości 57 złot. 8 gr. wnieśli do Skarbu na ręce Mikołaja Taszyckiego, sędziego i poborcy Ziemi krakowskiej.

(Dokument pisany po łacinie).

M. N. w K. II. Nr 98.

MARIAN Mikołaj, aptekarz Kr. J. Mści. (Pieczątka: na tarczy renesansowej — pas ukośny z prawa na dół w lewo; na hełmie pół lwa z rozwartą paszczą. Labry).

6/III 1599 w Warszawie zeznaje, że otrzymał za rozkazaniem Kr. J. Mści przez podskarbiego koronnego wręczone mu przez sługę jego Gruckiego na wosk 1500 złot. pol.

(Dokument pisany po polsku).

M. N. w K. II. Nr 98 b.

MARKOWICZ Erazm, mieszcz. sandecki, sołtys falikowski. (Pieczątka: na tarczy renesansowej — linia u góry w prawo, a u dołu w lewo załamana i przez środek przekrzyżowana krzyżykiem ukośnym).

W r. 1576 opłaca pobór ze wsi Kunowa, Falkowa, Jamnicy, Kamionki, woj. krakowskie, powiat sandecki.

A. b. K. S. Ks. p. 34. f. 1; Ks. p. 63. f. 1.

MASŁO Stanisław, rajca kazimierski. (Pieczątka: na tarczy renesansowej strzała bez opierzenia, u dołu rozdarta i pośrodku z poprzecznicą w lewo).

7/VIII 1595 kwituje żupnika żup krakowskich z odbioru 139 złot. 22 gr. należnego hetmanowi koronnemu jurgieltu na pierwsze półrocze tegoż roku.

4/XI 1594 zeznaje «zem wziął zupy wyelickej zlotich seszdzesat y dziewyecz gr. 26 Jurgelthu na hetmanstwo koronuje Y. M. p. hetmanowej Zamoyskyeu sporuczenya pana pyotra Czekljnskyego sekretarza K. J. M. za kwartal krucysz ano 94, storych pyenyedzy kwytuye J. M. P. admynystratora Zup krakowskych pana Zygmunta Mjskowskyego y panna pater Franka».

(Dokument pisany po polsku).

M. N. w K. II. Nr 99.

MASSNIK Jakub, mieszcz. dębowski. (Pieczątka: na tarczy renesansowej na półpierścieniu strzała bez opierzenia, żeleźcem do góry).

W roku 1571 opłaca pobór z Dębowa, wojew. poznańskie, powiat nakielski.

A. b. K. S. Ks. p. 42.

MATUSZOWICZ Jarosz, służebnik Koniecpolskiego. (Pieczątka: na tarczy renesansowej — linia u góry załamana w lewo przez środek przekrzyżowana linią ukośną z prawa na dół i z prawa do góry do połowy).

W r. 1576 opłaca pobór ze wsi Wąsosze, woj. krakowskie, pow. lelowski.

A. b. K. S. Ks. p. 63. III. f. 40.

MAZNI Jan Miechownik, puszkarz Kr. J. Mści. (Pieczątka: na tarczy renesansowej — ręka (Dextera).

6/V, 1573 w Warszawie, zeznaje, że otrzymał ze Skarbu koronnego 63 złot. 19 gr. należnych mu za przeszłe kwartały, według rejestru hetmana koronnego.

(Dokument pisany po polsku).

M. N. w K. II. Nr 100.

MAZZA Jan-Piotr, wenecyanin, architekt Kr. J. Mści. (Pieczątka: w ozdobnym kartuszu renesansowym — ręka zbrojna trzyma w prawo buławę).

3/XII 1571 w Warszawie, kwituje Stanisława Fogelwedra sekretarza króla J. M. z odbioru 10 zlt. p. danych mu z łaski królewskiej. 24/XII 1571 w Warszawie kwituje tegoż Fogelwedra z odbioru takiej samej sumy, danej mu również z łaski królewskiej.

(Dokumenta pisane po włosku).

M. N. w K. II. Nr 101.

MEIER Bartosz, barwierz Kr. J. Mści. (Pieczątka: w ozdobnym kartuszu renesansowym liść koniczyny z korzonkiem zagiętym w lewo).

13/X 1580, na zamku newelskim, kwituje Młodziejowskiego, podskarbiego nadwornego z odbioru 100 złot. pol., na opatrunek dla chorych, pozostawionych mu na opiekę z rozkazu króla.

(Dokument pisany po polsku).

M. N. w K. II. Nr 102.

MICHNOWICZ Sebastyan, mytnik Kr. J. Mści. w W. Ks. Litewskiem. (Pieczątka: na tarczy renesansowej — czwórka odwrócona i zaćwiekowana z góry, przez środek przekrzyżowana krzyżem w lewą stronę tarczy.

20/XI 1571 w Warszawie zeznaje, że pożyczył królowi przez Stanisława Fogelwedra, sekretarza ks. J. Mści 1000 zlt. pol., którą to sumę odliczy sobie

z pieniędzy, które będzie wpłacał do szkatuły królewskiej w następnym roku.

Tego samego roku i dnia w Warszawie zeznaje, że oddał na ręce Stanisława Fogelwedra, sekretarza kr. J. Mści 5000 złot. pol. do szkatuły królewskiej, należnych za rok 1571.

(Dokumenta pisane po polsku).

M. N. w K. II Nr 103.

MIECZNIK Paweł, mieszcz. czerski. (Pieczęć wycisnął nieznany D. H. z wyobrażeniem na tarczy renesansowej — krokwi).

2/II 1566 w Lublinie zeznaje, że Mikołaj Kosta, celnik Kr. J. Mści w Lublinie przepuścił przez komorę towar bez poboru myta, zgodnie z nadaniami króla jakie miasto posiada.

(Dokument pisany po polsku).

M. N. w K. II Nr 104.

MIESZAK Jan, mieszcz. Krzepicki (patrz Bachmat). Pieczątka: na tarczy renesansowej — lemiesz ostrzem do góry i w lewo).

20/VIII 1564 zeznaje wraz z Bachmatem, że przez komorę sandomierską przepędzili 171 wołów, od których myta nie płacili dla wolności nadanych przez króla.

(Dokument pisany po polsku).

M. N. w K. II Nr. 105.

MILENSKI Mateusz, mieszcz. z Liska. (Pieczęć: na tarczy renesansowej krzyż trzykrotnie przekrzyżowany, potrójny).

25/I 1560 we Lwowie zeznaje, że wywiózł ze Lwowa jedną beczkę linów solonych, za którą zapłacił 8 grzywien, a cła należałoby $9^1/_2$ gr. i 7 worów kocy (koczy) na które dał 14 talarów, cła zaś należałoby $10^1/_2$ gr., lecz cła nie płacił dla nadanych wolności.

(Dokument pisany po polsku).

M. N. w K. II. Nr 106.

MILLER Jerzy, pisarz Krzewińskiego. (Pieczątka na tarczy renesansowej z litery V wychodzi do góry linia: przekrzyżowana ukośnym krzyżykiem).

W r. 1564 opłaca pobór ze wsi Dobronowska Wola, wój. i pow. Krakowskie.

A. b. K. S. Ks. r. 27. f. 97.

MILNER Józef, czopownik sądecki. (Pieczątka: na tarczy renesansowej linia u góry załamana w lewo, do środka z prawej strony przytyka krzyż, a z lewej linia ukośna na dół).

7/V 1571 w Nowym Sączu zeznaje, że 12 beczek wina, które Maciej Kasprowicz, ławnik lubelski kupił, «szą już odczopowane i doszicz szie stalo Copowemu».

(Dokument pisany po polsku).

M. N. w K. II. Nr 107.

MIROWSKI patrz **Ruskowicz**.

MISLIMITANG Jan, altarzysta w kościele Panny Maryi w Krakowie przy ołtarzu SS. Szymona i Judy. (Pieczęć: na tarczy renesansowej figurę przedstawiającą rodzaj bramy o końcach załamanych u dołu przeszywa strzała żeleźcem na dół).

W r. 1595 kwituje Jacka Młodziejowskiego, podskarbiego nadwornego z odbioru z Żupy Wielickiej $3^1/_2$ grzywien na altarye za jeden kwartał.

(Dokument pisany po łacinie).

M. N. w K. II Nr 108.

MONTELUPI Sebastyan. (Pieczątka: na tarczy renesansowej ściętej, w polu górnem — orzeł, w dolnem nad trzema pagórkami sześciopromienna gwiazda; nad hełmem nad zawojem takasama gwiazda. Labry).

25/X 1571, w Krakowie zeznaje, «że mi szie doszicz stalo, od Wielmoznego pana A pAna Jeronima Budzinskiego, Podskarbiego Korony Polskiey && w zlotich trzi stha y pientnasczie gr. 16° w kazdi zlothi po 30 gr. Liczącz. Kthore JE° M. zaplaczyl za mie Panu Liorinczowi Justimonty. Strony JE° M. pana Emilia malueczije° z bolony. Kthorich mu on winien byl, — A JE°. Mcz pan Podskarbi, przerzeczone pieniądze zaplaczyl iemu na dobry rachunek tich thysziącza zlotich czerwonich kthore my JE°. M. zaplaczycz ma, Sprovisiej Dwuch Liath, na rachunek naminionego pana Emiliana Malueczije° według Mandata K. J E. M. pAna mego Mcziwe°: Kthori mandat iesth przi JE° M. pAnu Podskarbie kthore zwirschu fl. 315 gr. 16° obieczuię Ja Montelupi w liczbę tich fl. 1000 czerwonich przyucz a Ostatek JE° M. pan podskarby tich fl. 1000 mnie powinien zaplaczicz bendzie».

3/VIII 1586 w Krakowie, tenże Sebastyan (Pieczątka: na tarczy renesansowej ściętej w polu górnem — orzeł, w dolnem nad skałą przedstawioną jako piramida z sześciu kul — sześciopromienna gwiazda, nad hełmem w zawoju taka sama gwiazda. Labry). zeznaje, że otrzymał od podskarbiego nadwornego 124 złot. 20 gr. za rozmaite przedmioty wzięte z jego sklepu na potrzeby pani sędziny i pani Noskowskiej.

9/VIII 1584 w Krakowie Sebastyan i Walery. (Z pieczątką: z litery M wychodzi krzyż dwukrotnie u góry przekrzyżowany, górne przekrzyżowanie mniejsze, na drzewcu krzyża litera S). Zeznają, że dostali od Marcina Głowackiego, sługi Jacka Młodziejowskiego podskarbiego nadwornego 79 złot. 5. gr., za Stanisława Krasińskiego, Oboźnego.

(Dokumenta pisane po włosku).

M. N. w K. II. Nr 109.

Nies. VI. — Sebastyan de Montelupi de Mari szlachetnego z Florencyi rodu um. 1610 w 84 roku życia; Waleryusz Montelupi de Mari, który otrzymał indygenat w Polsce um. w r. 1613; herb zaś tak opisuje: tarcza czteropolowa: w polu I czerwonym albo złotem Orzeł biały z głową w prawo, w II — taki sam orzeł, w III — góra nad nią gwiazda, w IV — trzy raki jak w h. Korczak, na innym zaś nagrobku wężykiem z góry na dół. Następnie rodzina ta już jako szlachecka poczęła pisać się Wilczogórskimi. *Ks. Met. Kor. 154 f. 128.* Przy nadaniu szlachectwa Waleryanowi Montelupiemu wyszczególniono następujące nobilitacye Montelupich: Zygmunt-August uszlachcił Sebastyana i Karola. Petricoviae in conventu generali 12 Junii 1567; Henryk Walery uszlachcił Waleryana, syna Tomasza-Macieja, bratanka Sebastyana i Karola, Cracoviae in conventu coronationis 14 Martii 1574; Stefan Batory potwierdził te nadania Warsaviae in conventu generalis 20 februarii 1585; Zygmunt III to samo zatwierdza — Cracoviae 8 aprilis 1588 i po raz drugi tego samego Waleryana, syna Tomasza Macieja w szlachectwie zatwierdza. Varsaviae in conventu generali 15 Octobris 1611.

Grabowski. (Skarbniczka naszej Archeologii, Lipsk 1854 8°) zaznacza, że Sebastyan Montelupi w r. 1574 posiadał magazyn z jedwabiami i wyrobami srebrnemi.

Cały proces wejścia rodu Montelupich do stanu szlacheckiego przedstawia dużo anomalii. Montelupi przybyli z Włoch do Krakowa w połowie XVI wieku, zajęli się handlem i w r. 1574 posiadają tam sklep z jedwabiem i wyrobami srebrnemi. Początkowo używają gmerka monogram firmy S. M. (Sebastianus Montelupi), następnie zbogaceni pragną zostać szlachtą polską i powtarza się zwykła historya: zmiana gmerka na inny, ozdobny, wyglądem swym w zupełności odpowiadający wymaganiom heraldyki — tylko bez korony szlacheckiej. Mamy trzy różnorodne odmiany, niby projekta nowego herbu, a na każdej odmianie, oprócz jednogłowego orła, występuje jeszcze gwiazda nad wilczemi górami, które powstały zapewno z ich nazwiska przetłumaczonego na język polski. Tak uformowawszy swój nowy gmerek, Montelupi zaczęli starania o szlachectwo. Wątpimy aby nadania wpisane po ks. Met. Kor. były rzeczywistemi, aby Sebastyan i Karol jeszcze od Zygmunta Augusta, a Waleryan od Henryka Walezyusza otrzymali szlachectwo polskie, to samo odnosi się i do potwierdzeń rzekomo wydanych za Stefana Batorego i następnie za Zygmunta III w r. 1588. Dopiero w r. 1611 Waleryan Montelupi w rzeczywistości otrzymuje nobilitacyę nie indygenat z kancelaryi królewskiej i od tej pory rodzinę tę, która następnie zmieniła nawet swą nazwę na Wilczogórskich, zaliczyć wypada do szlachty polskiej. Jeśliby zaś bowiem którykolwiekbądź z Montelupich otrzymał szlachectwo polskie wcześniej r. 1611, to nieomieszkałby dopilnować wniesienie tego aktu do księgi Metryki koronnej, jak to uczynił Waleryan w r. 1611. Mieszczanie w ogóle wszelkie odznaczenia, jakie kogokolwiekbądź spotykały zawsze wnosili do ksiąg grodzkich, aby chociaż takim sposobem uwiekowiecznić imię luminarza rodu; to czyżby pozostawili akt uszlachcenia, wydany z kancelaryi królewskiej dziesiątki lat w szufladzie biórka, a nie wnieśliby go do ks. Met. kor., a co najmniej do księgi grodzkiej. Zaiste nie. Więc jak wytłumaczyć i objaśnić nobilitacye i potwierdzenia wyluszczone w ks. Met. kor. Mimowoli nasuwa się następująca sprzeczność: Walenty Montelupi w r. 1611 otrzymał akt nobilitacyi z kancelaryi Królewskiej tylko jako potwierdzenie praw szlacheckich wpierw wielokrotnie rodzinie Montelupich nadawanych, w konstytucyi zaś sejmowej z tego samego roku o tej nobilitacyi żadnej wzmianki nie spotykamy, chociaż w ks. Met. kor. wyraźnie zaznaczono, że potwierdzenie nobilitacyi zapadło in conventu generali. Objaśnieniem temu posłużyć może tylko, że Montelupi nie posiadali żadnych dyplomów ani nadań nobilitacyjnych, które możnaby było przedstawić stanom sejmującym dla potwierdzenia; Kancelarya zaś królewska dowolnie ułożyła długą listę nadań i potwierdzeń nobilitacyjnych, rzekomo dawniej na sejmach nadanych i, fundując się niby na takich dyplomach, ponownie zatwierdziła szlachectwo Montelupich, niepotrzebując ponownej zgody stanów. Wobec tego nie rozminiemy się z prawdą twierdząc, że nobilitacya rodu Montelupich była nieprawną, jako wyszła li tylko z kancelaryi królewskiej, wbrew postanowieniom konstytucyi sejmowej z r. 1601. —

MORA Jakub, szkot, dworzanin Kr. J. Mści i dowódzca porządku pieszego w Inflantach. (Pieczątka: na tarczy owalnej ozdobnej labrami — trzy gwiazdy: dwie i jedna; u góry hełm a na nim trzy pióra strusie). (Murray).

15/III 1602 w Wilnie kwituje Młodeckiego, rejenta skarbu Kr. J. Mści z odbioru 90 złot. pol. za kwartał jeden zapłaty wileńskiej.

(Dokument pisany po łacinie).

M. N. w K. II. Nr 110.

MORETO Daniel, kawalkator (ujeżdżacz) Kr. J. Mści. (Pieczątka na tarczy renesansowej ściętej, w polu górnem gwiazda sześciopromienna, w polu zaś dolnem dwa pasy ukośno z lewa na dół: nad hełmem w koronie pół męża zbrojnego, w prawym ręku z mieczem, lewą oparty o biodro. Labry).

16/XI 1571 w Krzyszynie zeznaje, że otrzymał od Krzysztofa Krobki, komornika Kr. J. Mści 50 zł. pol. za zrobione sprzęty do siodła i na jego własne potrzeby.

(Dokument pisany po włosku).

9/XI 1580 w Krakowie zeznaje: «zem wsiął do rąk swich na wiprawienie koný stand do warschawi z Hispaniei przywiedzionich, od Urodzonego pana Michala Malieczkowskie° Wielkie° Rzanczę Crac° wedlie Mandatu K. I. M. listownego Je° meczý dane° trista zlotich w moneczie Polskiei. Item wyznawam ze mÿ

dal na pokrowcze, y sukno pod nye, ÿ na ÿne potrzebi do kony tich Krolia Je⁰ meczÿ pieniedzi zlotich czteridziesczi y schescz, groschi dwadziesczia ÿ piącz: Nadto wiznawam ze widal na owies dlia tich kony przez osmdziesiat ÿ piecz dnÿ nocz ienę, zlotich siedmdztesiat groschi czteri pieniedzi dziewięcz, A na siano ÿ slomę widal zlotich trzÿdziesczi groschki trzÿ pieniedzi dziewiecz wedle Regestru je⁰ przes mię renką moią wlasną podpisanego ÿ zapieczętowanego».

(Dokument pisany po polsku).

M. N. w K. II. Nr 111.

MRZYGŁODEK Szymon, rajca Kazimierski. (Pieczątka: na tarczy renesansowej w obrębie z dwoch półkoli litera X przez środek przekrzyżowana, na obręczy krzyż).

W r. 1604 opłaca pobory.

A. b. K. S. Ks. r. 9.

MYTNIKOWICZ Aboch i Jakub, Maciej BKACZ, Serhej LENONOWICZ i Kuczmy ZWANISOWICZ, ormianie, mieszcz. Kamieńca podolskiego. (Pieczątki: Mytnikowicz — na tarczy renesansowej linia u dołu w prawo w czwórkę załamana, następnie jeszcze raz załamana ukosem w prawo do góry, u góry linia ta przekrzyżowana, z prawej strony załamana w lewo na dół ukośnie przecina linię prostą w lewą stronę tarczy, a z prawej załamana na dół; — BKACZA — na tarczy renesansowej w półksiężycu rogami do góry pięciopromienna gwiazda; Lenonowicz na półpierścieniu strzała bez opierzenia żeleźcem do góry, przez środek przekrzyżowane; i Zwanisowicza — niezrozumiałe wyobrażenie).

6/VI 1564 w Lublinie zeznają, że przywieźli do Lublina na jarmark towaru pospolitego na 279 złot. pol., cła zaś nie płacili dla wolności nadanych miastu przez króla.

(Dokument pisany po polsku).

M. N. w K. II. Nr 112.

NAĆ Bartosz, puszkarz Kr. d. Mści tykociński: (Pieczątka na ozdobnej tarczy renesansowej liść lipowy z korzonkiem przekrzyżowanym do góry).

1/IX 1572 w Tykocinie zeznaje, że otrzymał od Jacka Młodziejowskiego, pisarza skarbu koronnego 175 złot. pensyi za pól roku należnej jemu i jego pięciu towarzyszom puszkarzom.

(Dokument pisany po polsku).

M. N. w K. II. Nr 113.

NAMYSŁOWSKI Stanisław, pisarz komory solnej w Dobigniewie. (Pieczątka: czwórka z linią u dołu przekrzyżowaną i zakończoną linią pionową tworzącą literę H).

13/V 1604 w Dobigniewie zeznaje, «isz według informacyi Je: m: Xsiedza Stanisława Szulowskiego administratora żup Krakowskich przes pana bartosza bardzińskiego przyniesiono odebrałem od I. M. pana Jakuba biedrziczkiego komornika J⁰ K. M: przi panu bardzinskiem beczek soli rumoweÿ wieliczkieÿ w sobÿe vlozoney thissiac ssiedmsseth dwadziesczia i sescz ato teÿ ssoli ktora on odebrał od pana Zeliesskiego ktora to ssul przedawacz beddę ÿ pissacz kazdą beczkę do reiestru kiedi komu i za czo przedam ÿ potem lidzbę z nieÿ kiedi mi roszkaza uczinić powinie bedę».

(Dokument pisany po polsku).

M. N. w K. II. Nr

NELLI Lorenzzo, agent bławatny w Krakowie. (Pieczątka: przedstawia rodzaj saka do łowienia ryb, w górnym owalu litera B, pomiędzy dwiema kropkami, w dolnym sercowej formy zakończeniu — litera S., u góry oparta na owal linia krzyżem ukośnym przekrzyżowana.

12/VI 1572. Rachunek Zygmuntowi-Augustowi za rzeczy wzięte 5/IV 1570 przez Szymona Sabinka na kaptur dla ornatu: $2^7/_8$ łokcia płócienka białego przetykanego srebrem po 6 złot. pol. — 17 $7^1/_2$ gr.; d. 28 tegoż miesiąca przez tegoż Szymona dano $45^1/_2$ łokcia aksamitu zielonego florenckiego po 4 złot. pol. — 192 złot.; d. 6/V doktorowi Fogelwedrowi dano 57 łokci aksamitu białego florenckiego po 4 złot. — 228 złot. i 41 łokci aksamitu białego wyrobionego w karpie łuski, i kędzierzawego po $4^1/_2$ złot. pol. — 184 f. 45 gr. 31/X przez Szymona Sabinka z polecenia króla na pokrycie dla królewny $20^1/_2$ łokci aksamitu zielonego florenckiego po 4 złot. — 82 złot. i $20^1/_2$ łokci aksamitu purpurowego po 4 złot. 80 zł.; 16/VI tenże Sabinek wziął dla Infantki na trzy suknie: 39 łokci atłasu czarnego na dwie suknie po 48 gr. — 62 f. 12 gr. i 22 łokci adamaszku czarnego, wielkiego wyrobu na jedną suknię po 52 gr. — 38 f. 4 gr.: 17/VII przez tegoż Sabinka wzięto dla królewny 6 łokci aksamitu czarnego neapolitańskiego po 38 gr. — 19 f. 24 gr. 19/VIII wręczono Drwi Fogelwedrowi 5 funtów srebra gładkiego cienkiego po 19 złot. — 95 złot; 6/IX posłano do Warszawy przez sługę Sabinka dla wręczenia Drwi Fogelwedrowi 63 łokci aksamitu czarnego, przetykanego srebrnemi nićmi, a sprowadzonego z polecenia Kr. J. Mści po 5 dukatów — 567 złot.

i dla wręczenia Kr. J. Mści 51 łokci aksamitu czarnego w dwóch sztukach, specyalnie obstalowanego dla Kr. J. Mści po 4 złot — 204 złot.; 22/XI wysłano do Warszawy przez Jana Pagliarino z rozkazu Kr. J. Mści dla wręczenia Drwi Fogelwedrowi 70 łokci aksamitu czarnego, przetykanego srebrem, specyalnie obstalowanego we Włoszech na rozkazanie Kr. J. Mści po 5 dukatów — 630 złot; 3/II 1571 Szymon Sabinek wziął dla królewny $21^{1}/_{2}$ łokci atłasu białego po 52 gr. — 37 f. 8 gr. i $3^{1}/_{2}$ łokci aksamitu czarnego po 3 złot. — 10 f. 15 gr.; 16/II Drwi Fogelwedrowi $35^{3}/_{4}$ łokci aksamitu czarnego po 3 złot. — 207 f. $7^{1}/_{2}$ gr., 36 łokci jedwabnej szerokiej czarnej materyi po 45 gr., — 54 złot. i 40 łokci adamaszku czarnego po 48 gr. — 64 złot.; 25/II przez Szymona Sabinka na podszewkę dla jednej sukni $33^{1}/_{2}$ łokci płutna czarnego przetykanego srebrem po 48 gr. — 50 f. $7^{1}/_{2}$ gr.; 25/IX wysłano do Warszawy przez kuryera Mikołaja dla Dra Fogelvedra 26 łokci aksamitu berlińskiego, robionego wo Florencyi po $4^{1}/_{2}$ złot: — 117 złot. i 104 łokci adamaszku berlińskiego, wielkiego wyrobu w dwóch sztukach po 45 gr. — 187 f. 6 gr.; 27/V 1572 przez tegoż Sabinka na okrycie dla króla 20 łokci atłasu czarnego po 48 gr. — 32 złot.; razem należności 3051 złot. $16^{1}/_{2}$ gr. Otrzymałość kwituje.

(Dokumenta pisane po włosku).

M. N. w K. II. Nr 114.

(NIEBORSKI patrz Bem).

NIEMIEROWSKI Jan, mieszcz. częstochowski. (Pieczątka: na tarczy renesansowej półksiężyc rogami do góry z gwiazdą wewnątrz, a krzyżykiem pod księżycem).

W r. 1571 w imieniu Uzbowskiej opłaca pobór ze wsi Uzbów woj. krakowskie pow. lelowski.

A. b. K. S. Ks. p. 28. f. 559.

NOUCHOWICZ Saul, żyd i mieszcz. chełmski. (Pieczątka: na tarczy renesansowej — trójkąt w trójkącie tworzy gwiazdę; znak króla Dawida).

24/VIII 1564 w Lublinie zeznaje, że przywiózł skórek owczych na 110 złot. pol., cła nie płacił dla wolności nadanych miastu.

Podpisano: ישאול בר נח בהצלים

Czyta się: Szaul berabi noch b. Chelim.

Znaczy: Saul syn Nocha z Chelma.

(Dokument pisany po łacinie).

M. N. w K. II. Nr 115.

OBERMAN Maciej, rajca sławkowski. (Pieczęć: na tarczy renesansowej, — strzała bez opierzenia żelezcem do góry, półtora raza przekrzyżowana, brak prawego dolnego ramienia krzyża.

Wr. 1565 opłaca pobór ze wsi biskupa krakowskiego Okradzimowa woj. i pow. krakowskie.

A. b. K. S. Ks. r. 22 f. 159.

OLSINI Mateusz, psałtarzysta kościoła św. Jana Chrzciciela w Warszawie. (Pieczątka: na tarczy renesansowej, na literze M. złożonej jakby z krokwi — litera S).

W r. 1576 kwituje Jana Gralewskiego, żupnika z odbioru 1 złot. pols. za mszę odprawioną za duszę Zygmunta Augusta.

(Dokument pisany po łacinie).

M. N. w K. Nr 117.

Z OPATOWCA Stanisław - Petroniusz, kanonik przemyski, kapelan Kr. J. Mści. (Pieczątka: na tarczy renesansowej, litera S, a na niej krzyżyk, litery nad tarczą D. P).

6/XI 1577, w Przemyślu kwituje Likołaja Łączyńskiego, działającego w imieniu podskarbiego z odbioru 14 złot. 12 gr., niegdyś zatrzymanej mu pensyi jeszcze za króla Zygmunta Augusta.

(Dokument pisany po łacinie).

M. N. w K. II. Nr 118.

ORZESZYNSKI patrz Sendel.

PACZEK Just dzierżawca poborów żydowskich u biskupa krakowskiego. (Pieczątka: w ozdobnym karbuszu renesansowym przepołowionym z prawej strony pol orła, z lewej u górnej dwie gwiazdy przedzielone linią ukośną lewą na dół, u dołu gałązka o trzech liściach).

W r. 1576 opłaca pobór ściągnięty od żydów.

A. b. K. S. Ks. r. 35 f. 23 i 84.

PADOWANO Jan Marya, znakomity skulptor, architekt króla. (Pieczątka: monogram z liter M. I. A. z krzyżem na środkowej literze I).

1/III 1573 w Krakowie kwituje skarb koronny z otrzymania 13 złot. pol. z żupy wielickiej, należnych mu jako pensya na kwartał pierwszy tego roku od d. 3 stycznia — po 3 kwietnia.

(Doknment pisany po polsku).

M. N. w K. II. Nr 119.

Dec. 7, 8 i 39. — 9/I 1546 Seweryn Bonar, kasztelan sandecki czyni umowę z kamieniarzami włoskiemi Janem-Maryą i Janem Lennensi o wykonanie pomnika dla królowej Elżbiety; 18/IV 1553 Jan Lutomirski, kasztelan brzeziński zawiera umowę z Janem-Maryą, kamieniarzem włoskim, o wykonanie pomnika dla królowej Barbary.

Grabowski (Skarbniczka naszej Archeologii. Lipsk 1854)

podaje, że Padowano posiadał w Krakowie własny dom, od którego w r. 1571 płacił poboru 24 groszy.

PARANEK Piotr, włodarz przedmieścia Poznania i wsi Kielczewa, własności Kapituły poznańskiej. (Pieczęć: piorun z trzech zygzaków, u dołu zakończony żeleźcem strzały).

W roku 1566 opłaca w imieniu Kapituły poznańskiej pobór.

(Dokument pisany po polsku).

M. N. w K. II. Nr 120.

PARNUS Paweł, muzyk Kr. J. Mści. (Pieczątka: w ozdobnym kartuszu renesansowym — czwórka, poprzecznica której załamana do góry i jeszcze raz w lewą stronę).

W roku 1595 zeznaje przed urzędnikami Żupy Wielickiej, że za kwartał krzyża został zaspokojony, po zmarłym Janie Nadolskim.

(Dokument pisany po polsku).

M. N. w K. II. Nr 121.

PASIEBEK Lorenc, mieszcz. i czopownik m. Olkusza. (Pieczęć: na tarczy renesansowej chusta ułożona w obręcz, u dołu nie zawiązana, z końcami przekrzyżowanymi).

W r. 1571 opłaca pobór czopowy z m. Olkusza.

A. b. K. S. Ks. r. 28 f. 207.

PASZYNSKI Stanisław, syn Marka, rajca Sandecki. (Pieczątka: na tarczy renesansowej — linia u góry załamana w lewo, a u dołu w prawo, przez środek przekrzyżowana poprzecznicą i jeszcze raz linią ukośną z prawa na dół w lewo),

W r. 1564 opłaca pobór ze wsi Paszyn, woj. krakowskie, pow. Sandecki.

M. b. K. S. Ks. p. 6. f. 2.

PAZNIK patrz **Giler**.

PEŁKA Hanusz, mieszcz. sandomirski. (Pieczątka: na tarczy renesansowej krzyż równoramienny z ukośną podporą w lewym dolnym międzyramieniu).

W r. 1565 wydaje pokwitowanie z odbioru 39 centnarów soli.

A. b. K. S. Ks. r. 3. f. 820.

PERNUS patrz **Pyrnus**.

z PILZNA Walenty, magister, kanonik lwowski, proboszcz buski. (Pieczątka: na tarczy renesansowej jakby ostroga barkiem do góry).

13/XI 1546 we Lwowie kwituje Achacego Jordana, kasztelana zawichojskiego, z odbioru kopy groszy polskich na św. Marcin corocznie wydawanych z komory celnej lwowskiej.

(Dokument pisany po łacinie).

M. N. w K. II. Nr 122.

z PILZNA Marcin, kanonik krakowski i wrocławski, starszy magister kolegii. (Pieczątka: na tarczy renesansowej na łodydze kwiat lilii pomiędzy dwiema gałązkami).

W r. 1576 opłaca pobór z prebendy kościoła św. Jerzego wsi Bronowice, woj. i pow. krakowskie.

W r. 1565 płaci pobór w imieniu kollegium, ze wsi Tratnowice woj. i pow. krakowskie.

A. b. K. S. Ks. p. 35. f. 4; Ks. p. 22. f. 82.

PIPAN Jan, aptekarz. (Pieczątka: na tarczy renesansowej krzyż podwojny na podstawie, zakończonej po obu stronach słupkami).

27/VII 1600 w Krakowie, zeznaje, że otrzymał od Jacka Młodziejowskiego, podskarbiego nadwornego za lekarstwa brane przez sługę Franciszka 28 złot. 15 groszy.

(Dokument pisany po polsku).

M. N. w K. II. Nr 133.

Papr. 899. pod r. 1582: Joannes Pipan pharmacopola crac. radca krakowski.

Grabowski (Skarbniczka naszej Archeologii) podaje, że Jan Pipan, aptekarz wyrabiał i sprzedawał marcypany.

PLERNUS Sebastyan, lokaj Kr. J. Mści. (Pieczątka: na tarczy renesansowej dwudzielnej, w polu pierwszem trzy gwiazdy rzędem jedna pod drugą, w prawym pas ukośny z lewa na dół w prawą stronę; nad hełmem pomiędzy dwoma skrzydłami orlemi gwiazda. Labry).

12/III 1597 w Warszawie kwituje podskarbiego nadwornego z odbioru za trzy pierwsze kwartały z r. 1596 Jurgiel, przez ręce swego towarzysza Mikołaja Fisera w ilości 37 złot. 15 gr.

(Dokument pisany po polsku).

M. N. w K. II. Nr 124.

POSSER patrz **Boszler**.

POST Mateusz, dawny sztygar. (Pieczątka: na tarczy renesansowej strzała bez opierzenia, u dołu rozdarta, przez środek dwa razy przekrzyżowana, bez prawej połowy żeleźca).

30/VI 1571 zeznaje, że z rąk Tomasza Wolskiego, wiceżupnika i Stanisława Cieszkowskiego, re-

genta żupy bocheńskiej, otrzymał roczną dotacyę Kr. JMści w ilości 16 grzywien i 12 groszy.

1/XII. 1562 w Bochni kwituje Jana Gutowskiego, podżupnika, i Andrzeja Wojnickiego, regenta żupy bocheńskiej, z odbioru pensyi na rok 1562; tygodniowo licząc po jednej grzywnie i po jednym groszu, otrzymał za 50 tygodni.

(Dokument pisany po łacinie).

M. N. w K. II. Nr 125.

POSTRZYGACZ Jan, rajca kazimirski. (Pieczątka: na tarczy renesansowej — nożyce do strzyżenia owiec końcami na dół).

W r. 1578 opłaca pobór ze wsi Zabłocie kazimirskie woj. krakowskie pow. szczyrzycki.

A. b. K. S. Ks. r. 38. f. 3.

z POTYLICZA Jurek i Waśko, mieszczanie. (Pieczęcie: Jurka — w pierścieniu niezrozumiale wyobrażenie złączone z krzyżem o trzech ramionach szerokich; Waśko przyłożył pieczęć z herbem Strzemię i literami I. B.).

20/I 1560 we Lwowie Jurek zeznaje, że opowiedział na mycie lwowskim kramny towar na 40 złot., od czego należy myta 1 złot. $7^1/_2$ groszy, które myto nie opłacił dla wolności, jakie miasto posiada.

11/I 1560 we Lwowie Waśko zeznaje, że opowiedział na mycie lwowskim 70 kłod Chmielu, każdą kłodę szacując po 20 gr. wypadnie myta 1 złot. 5 gr., które to myto dla wolności nadanych nieopłacił.

(Dokumenta pisane po polsku).

M. N. w K. II. Nr 126.

z POZNANIA Mikołaj, proboszcz kaplicy Kr. J. Mści w Krakowie. (Pieczątka: na tarczy renesansowej monogram z liter N. I. P.).

23/XII 1547 w Krakowie zeznaje, że otrzymał od Mikołaja Lutomirskiego, trybuna sieradzkiego. jeneralnego celnika koronnego za kwartał św. Łucyi $2^1/_2$ grzywny 8 groszy na altaryę pod wezwaniem Wniebowzięcia Panny Maryi w Krakowie.

(Dokument pisany po łacinie).

M. N. w K. II. Nr 127.

PRAYTFUS Job (Breitfus, Breifues) horodniczy wileński, dzierżawca wolkinicki, lepuński i Wasilkowski, budowniczy. (Pieczątka: na tarczy renesansowej — orzeł; na hełmie z zawoju dwa skrzydła orle. Labry).

22/VIII 1569 w Knyszynie zeznaje, że z rozkazania Kr. J. Mści od Stanisława Fogelwedra doktora i sekretarza króla otrzymał tysiąc złotych monety polskiej na budowania dla króla w Tykocinie i Knyszynie.

29/VIII 1569 w Knyszynie zeznaje, że otrzymał od Stanisława Fogelwedera, doktora i sekretarza Kr. J. Mści, z rozkazu królewskiego 1000 złot. pol. na budowę zamku i dworu tykocińskiego.

(Dokument pisany po polsku).

M. N. w K. II. Nr 128.

Dec. 5. 39. 47. 61. — W r. 1553 nazywa Preitfusa starszym budowniczym wileńskim; w r. 1555 posłano mu do Wilna tokarnię i żelazo dla budowy machiny wojennej; w r. 1557 dano 500 złot. pol. na zakup saletry i siarki, a w r. 1560 w Wilnie otrzymuje ołów.

PRASOŁ Jan, mieszczanin i czopownik m. Wadowice. (Pieczątka: na tarczy renesansowej na półpierścieniu barkiem do góry strzała bez opierzenia żeleźcem do góry, ze środka cięciwy wychodzi w lewo ukośnie na dół poprzecznica).

W r. 1571 poświadcza oddanie poboru czopowego z m. Wadowice.

A. b. K. S. Ks. r. 22. f. 64.

PRUSKI patrz Kołokowski.

PRUSKI Jakub. (Pieczątka: na tarczy renesansowej niezrozumiały monogram; na hełmie bosak do niego z lewej strony przyłączona litera C odwrócona. Labry).

W r. 1564 kwituje żupników wielickich z odbioru 100 złot. pol.

(Dokument pisany po polsku).

M. N. w K. II. Nr 128 b.

PRZYBYTEK Wacław (alias Sapienti) mieszcz. krakowski. (Na tarczy renesansowej strzała bez opierzenia, żeleźcem do góry, przez środek przekrzyżowana, osadzona w literze M półkolisto wygiętej).

13/III 1608 kwituje Piotra Chrzostowskiego, administratora ceł koronnych z odbioru 50 złot. jurgieltu należnego nieżyjącemu Wilhelmowi cyrulikowi.

(Dokument pisany po polsku).

M. N. w K. II. Nr 129.

PUSTUŁKA Stanisław, mieszcz. wiślicki. (Pieczątka: na tarczy renesansowej litera N, pod nią — I).

W r. 1552, w imieniu Prokopa Balickiego opłaca pobór ze wsi Złotkowa, Balice, Polanki i Zawady, woj. sandomirskie, pow. wiślicki.

(Dokument pisany po polsku).

M. N. w K. II. Nr 130.

PYRNUS vel PERNUS Jerzy złotnik. (Pieczątka: równoramienny trójkąt, podzielony na dwie równe połowy linią pionową, wychodzącą po za trójkąt i przekrzyżowaną).

W pierwszej połowie XVI wieku zeznaje, że otrzymał od Mikołaja Lutomirskiego, celnika królewskiego w Krakowie 22 złot. 16 gr., należnych mu od Szaniawskiego, za robotę przezeń uczynioną ozdoby do szabli, która bez srebra ważyła 4 grzywny i 5 skotów, a ze srebrem 4 grzywny i 16 skotów. U dołu tego kwitu widzimy notatkę napisaną ręką Lutomirskiego, następującej treści: dano własnego srebra 1 grzywnę 21 skojców, wartości 18 złot. pol.; przyjęto do roboty pieniędzy złotych florenów 10; na wyzłocenie dano czerwonych złotych 8; za robotę dano flor. 6 gr. 12; za pasek safianowy dano gr. 15.

(Dokument pisany po łacinie).

M. N. w K. II. Nr 131.

PYRNUS Hieronim, złotnik, mieszczanin krakowski w r. 1565 czyni rekognicyę z opłaty poboru i wyciska taki sam gmerek jak i Jerzy, tylko z inicyałami nad tarczą H—P.

A. b. K. S. Ks. r. 28. f. 41.

Papr. III. 893 i 898, podaje Melchiora philosopchiae et medicinae doctor phisicus thorunen, gdzie miał dom i majętność w r. 1421, bracia zaś jego czy też synowie przebywali w gnieździe rodzinnym — Krakowie, gdzie jeden był w tym czasie pisarzem miejskim, drugi kanonikiem ołomunieckim. W r. 1536 Stanisław mieszcz. krakowski z żoną swą Jadwigą kupują od Mikołaja Polanowskiego własność i dziedzictwo jego Polanówkę. Waleryan Magister artium rajca krakowski umarł 11/IX r. 1558.

Rocz. Krak. P. Chmiel przy opisie herbów (!) i rodu Pyrnusów, zaznacza, że protoplasta tego rodu w Polsce Jerzy Pyrnus używał jeszcze przydomku Kippenhan, który to przydomek poszedł później w zapomnienie; następnie, w chwili wciskania się Pawła Pyrnusa do grona szlachty przypomniano go sobie, tak że w r. 1589, gdy uzyskał on potwierdzenie rzekomej nobilitacyi niemieckiej przez Zygmunta III i Stany sejmujące, jako Kippenhan a Pyrn, to jako herb przyznano mu trzy gruszki i głową kogucią w szczycie, który Okolski ochrzcił mianem «Spyrnkippenhan»; herb ten przedstawia rzadki w heraldyce polskiej przykład «godła mówiącego». — Pirn — gruszka, Kippenhan — głowa kogucia. Że nobilitacyi niemieckiej Pyrnusowie nie posiadali o tem już i p. Chmiel powątpiewa; lecz krytycyzm jego dalej nie idzie. Bezwątpienia Stany sejmujące nie przyjmowały udziału w tym indygenacie (!), w Vol. Leg. o tem śladów nie spotykamy; zdaje się, że indygenat ten wydanym został z kancelaryi królewskiej sposobem i porządkiem jaki «otrzymali Montelupi i inni, za protekcyą Stanisława Karsnickiego, sędziego ziemskiego sieradzkiego, z którym p. Paweł zapewno był w bardzo dobrych stosunkach. Różnica nobilitacyi Pyrmisów od Montelupich jest w tym tylko korzystniejszą dla nich, że otrzymali ją przed r. 1601, to jest otrzymali w zupełności legalnie.

QUADRIO Babtysta, murarz. (Pieczątka: na tarczy renesansowej ściętej, w polu górnem orzeł, w dolnem trzy kwadratowe kamienie: dwa i jeden.

2/VIII. 1570 w Warszawie zeznaje, że z rozkazu króla otrzymał od Stanisława Fogelwedra, sekretarza Kr. J. Mści 10 złot. pol. na robotę; które zeznanie potwierdza jeszcze Stanisław Wierzbięta, lecz pieczęci swej nie wycisnął.

(Dokument pisany po polsku).

M. N. w K. II. Nr 132.

RAISNER Malcher, ERTMAN vel HERTMAN Malcher, FRANKO Balcer i RUNGE Joachim, mieszcz. i kupcy gdańscy. (Pieczątki: Raisnera — z monogramu z liter M. R. wychodzi linia do góry przez środek przekrzyżowana linią ukośną z lewa w prawo na dół, z lewej strony kółko; Ertmana — na tarczy renesansowej czwórka z podporą od linii poprzecznej z prawej strony ukośną na dół; Franka — na ozdobnej tarczy renesansowej strzała bez opierzenia i bez prawej połowy żeleźca, u dołu dołu rozdarta, a przez środek przekrzyżowana poprzecznicą ukośną z lewa w prawo na dół; i Rungiego — litera R z linią prostą wyciągniętą do góry i przekrzyżowaną krzyżykiem ukośnym, dookoła oprowadzona obwodem z przerwą tylko przy literze R.

26/X 1592 w Warszawie zeznają: «Izeszmÿ wziely od Ichmczi panow Commissazow Crola J° Mczi dla zaplathi panom Zolnierzom w Lublinie zeszlanÿm quith JE° Mczi pana Constantego Corniacta na summe zlotych polskich Tysiącz ossmseth quarthÿ R. nalezanczeÿ z Czel Ruskich za latha przeszle zatrzymaneÿ: atho od ronem sukien przesz Ichm panÿ Comiszarze w Lublinie od nasz wzyentÿch o zolnierzom wÿdanÿch: którą summe gdÿ od pana Constanthego odbierzemy quithowacz skarb Coronny powinny bendzimy s summÿ wÿszeÿ pomienioneÿ — yakosz pewni bendącz tÿch pieniedzÿ: them zeznaniem naszem ninieyszem quituiemÿ».

(Dokument pisany po polsku).

M. N. w K. II. Nr 133.

Melcher Raisner, w aktach grodzkich lubelskich zwany jeszcze Rysznerem, albo Roeszenerem, obywatel i kupiec gdański, w r. 1598 w Lublinie posiadał własny dom, w którym, na mocy kontraktu zawartego z podskarbim koronnym, otworzył mennicę państwową i miał nad nią główny nadzór; znak swój pieczętny, w zupełności taki sam, jaki widzimy wyciśniętym

na tym dokumencie, zamieszczał i na monetach wyszłych w tym czasie z mennicy lubelskiej.

RANOS Jan, mieszczanin oświęcimski. (Pieczątka: w kartuszu ozdobnym renesansowym — cieciwa u góry i u dołu zakończona żeleźcem od strzały, do cięciwy w środku dodane, z prawej strony linia ukośna na dół, a z lewej ucho, niżej zaś przekrzyżowana).

1/IX 1607 w Wieliczce rozpisuje się i swą pieczęć przykłada przy pokwitowaniu, wydanem żupnikom krakowskim, z odbioru 180 złot. poł., należnych jako pensya roczna nieumiejącym pisać Szymonowi klerykowi, Witowi Pieczce i Marcinowi Zabrzeskiemu.

(Dokument pisany po polsku).

M. N. w K. II. Nr 134.

RASKOWSKI Olbracht, złotnik i mieszczanin krakowski. (Pieczątka: na tarczy renesansowej wyobrażenie w zupełności podobne do h. Nieczuja, t. j. na pniu o dwóch sękach z prawej, a trzech z lewej strony — krzyż.

8/VIII 1554 świadczy, że przes komorę ropczycką przepędził 1000 wołów, od czego myta nie płacił dla wolności nadanych przez króla.

(Dokument pisany po polsku).

M. N. w K. II. Nr 135.

REGULA Stanisław. (Pieczątka: na tarczy renesansowej linia pionowa u góry załamana w lewo, a u dołu — w prawo, przez środek dwukrotnie przekrzyżowana, górne przekrzyżowanie z lewej strony załamane do góry.

W r. 1564 w imieniu Borowskiej opłaca pobór ze wsi Górka, woj. i pow. krakowskie.

A. b. K. S. Ks. p. 63. II f. 57.

REYOCH patrz **Berk**.

RENER Krzysztof, muzyk Kr. J. Mści. (Pieczątka: na tarczy renesansowej na sześciopromiennej gwiaździe — krzyż).

26/XII 1595 wyznaje, że otrzymał od administratorów Kr. J. Mści półroczną pensyę w ilości 40 złot. pol.

(Dokument pisany po polsku).

M. N. w K. II. Nr 136.

ROBER Jan, puszkarz Kr. J. Mści. (Pieczątka: tarcza renesansowa, ukośnym krzyżem na cztery części podzielona, przez skrzyżowanie strzała żeleźcem do góry; na hełmie w zawoju czara uchem w prawo, a w niej widoczna do ramion osoba trzyma halabardę. Labry).

13/VI 1607 w Krakowie zeznaje, że otrzymał od Piotra Chrząstowskiego, administratora ceł koronnych z odbioru jurgieltu kwartalnego w ilości 50 złot. pol.; 20/IX tegoż roku wydaje takie samo pokwitowanie.

(Dokument pisany po polsku).

M. N. w K. II. Nr 137.

ROIZYUSZ Piotr, maur hiszpański, profesor Akademii krakowskiej, znakomity pisarz. (Pieczątka: na dwudzielnej tarczy renesansowej w polu pierwszem przez środek pas poprzeczny, nad niem sęk z trzema kwiatkami wyglądu gniazdek, w drugiem pięć podwójnych lilii — trzy i dwie, jedna nad drugą; na hełmie pół orła z głową zwróconą w prawo. Labry).

10/IX 1550 kwituje żupy wielickie z odbioru 50 złot. pol., należnych mu za kwartał pensyi.

(Dokument pisany po łacinie).

M. N. w K. II. Nr 138.

ROMASZKO Szczepan, mieszcz. bielski. (Pieczątka: na tarczy renesansowej na podkowie barkiem do góry — krzyż).

W r. 1581 z m. Bielska podlaskiego opłaca pobór.

A. b. K. S. Ks. p. 41. f. 137.

ROMBERT Marya, wdowa po stolarzu Kr. J. Mści Gerarcie. (Pieczątka: na ozdobnym kartuszu renesansowym monogram z liter G. R.

9/II 1606 w Krakowie zeznaje, że od Marcina Dobrychowskiego i Jana Babtysty Cekiego, żupników krakowskich, otrzymała 300 złot. pol. zasłużonych przez jej męża, a wydanych za mandatem króla.

(Dokument pisany po polsku).

M. N. w K. II. Nr 139.

ROKSZYCKI patrz **Glacz**.

ROSSOCHA Jan, podżupek olkuski. (Pieczątka: na tarczy, na poprzecznej sękatej gałęzi łabędź w prawo ze wzniesionemi skrzydłami; na hełmie taki sam łabędź. Labry).

2/II 1608 w Olkuszu zeznaje, że otrzymał od Alberta Zalewskiego, olbornika Kr. J. Mści olkuskiego za dwa lata na urząd podżupkowski prowizyi, licząc rocznie po 64 złot. pol.

28/II 1608 w Olkuszu, kwituje tego samego olbornika królewskiego z odbioru 64 złot. pol., w czem za rejentostwo 20 złot. pol. i za urząd 8 złot. pol. á conto roku bieżącego.

(Dokument I pisany po polsku, II zaś po łacinie).

M. N. w K. II. Nr 139 b.

ROSZKOWICZ Jakub, burmistrz lubelski, arendarz sobieski. (Pieczątka: na tarczy barokowej linia pionowa u góry zakończona półksiężycem, barkiem do góry, z prawej strony litera I, z lewej zaś — A, a pod nią półksiężyc rogami do linii).

W roku 1623 czyni postanowienie w kwestyi dzierżawnej wsi Sobieskie.

(Zbiory ordynacyi hr. Zamoyskich w Warszawie).

RUCKI Andrzej, mieszcz. i rajca wieluński. (Pieczątka: na tarczy renesansowej głowa osła i but. końcem w prawo, obok siebie).

23/II 1551 w Wieluniu opłaca na ręce Andrzeja Pisarskiego, podstarościego brzezińskiego i poborcy pobór czopowy.

(Dokument pisany po łacinie).

M. N. w K. II. Nr 140.

RUNGE patrz Raisner.

RUSSIN Tomasz, mieszcz. samborski. (Pieczątka: na tarczy renesansowej strzała bez opierzenia, żeleźcem do góry, u dołu załamana w prawą stronę, z krzyżem przyłożonym do środka cięciwy z lewej strony).

22/I 1566 we Lwowie zeznaje, że wywiózł towaru swego za złotych pol. 57, od czego należałoby myta 1 złot. 13 gr., lecz nieopłacił dla wolności nadanych przez króla.

(Dokument pisany po polsku).

M. N. w K. II. Nr 141.

RUSKOWICZ Stanisław, CIELESTA Jan, DĄBROWSKI Szczęsny i MIRONSKI Mateusz, frachciarze krakowscy. (Pieczątki: Ruskowicza — w ozdobnym kartuszu renesansowym, pół strzały, bez lewego żeleźca, zakończona u dołu krzyżykiem ukośnym, na cięciwie litera S.; Dąbrowskiego na tarczy renesansowej na literze M — krzyż podwójny, za Cielestę wycisnięto pieczęć z h. Rawicz, a za Mirońskiego z h. Wąż).

1/IV 1607 w Krakowie zeznają, że za frachty toruński i bydgowski otrzymali od Stanisława Siecińskiego, administratora żupy krakowskiej 1673 zł. pol.

(Dokument pisany po polsku).

M. N. w K. II. Nr 142.

RYDŁOWICZ Stanisław, CEGIEŁKA Jan, BRYKOWICZ Stanisław, mieszczanie przemyscy. (Pieczątki: Rydłowicza — na tarczy renesansowej linia u góry załamana i przekrzyżowana, przez środek przekrzyżowana literą V i u dołu poprzecznicą; Cegiełki — na tarczy renesansowej strzała u dołu rozdarta i przez środek przekrzyżowana i Brykowicza, na ozdobnej tarczy renesansowej podwójny kwiat lilii z krzyżem u góry).

11/V 1564 w Krakowie zeznają, że wywieźli z Krakowa przez komorę ropczycką: «sukna pospolythe⁰ kroyowe⁰ puldziewiethinasty belly; It. Kosz pulczwartha thisiacza ẏ pieczdziesiath, It. sẏschakou. Cła opłaca się od belli 8 gr., od tysiąca kos 20 gr. od szyszaka $42^1/_2$.

15/V 1561 sam Rydłowicz w Kopczycach wyznaje, że przewiózł przez komorę ropczycką «sukna kroyowego szissnasszcie Belli ẏ yeden węzel y kthemu dwie Fasce ze dwanassczią ssett koss», za co cło nie opłacał dla wolności nadanych przez króla.

(Dokumenta pisane po polsku).

M. N. w K. II. Nr 143.

RYGOR Mikołaj i Andrzej KUCZELOWSKI. (Pieczątki: Rygora — na ozbobnej tarczy renesansowej — strzała żeleźcem do góry przekrzyżowana: u góry poprzecznicą, a u dołu literą V, zakończeniem w lewo; Kuczelowskiego — na ozdobnej tarczy renesansowej podwójny kwiat lilii, jak herb Gozdawa).

6/IV 1566 w Bydgoszczy zeznają, że oddali Wojciechowi Pierszchlińskiemu, żupnikowi bydgoskiemu soli ruskiej beczek 1618, i że otrzymali od tegoż żupnika za forytowanie żupy ruskiej 30 złot. pol.

M. N. w K. II. Nr 143 b.

RYMER Michał, mieszczanin sandomierski. (Pieczątka: krzyż z prawej strony kółko, z lewej księżyc rogami do tarczy).

22/X 1596 w Mogilnie kwituje Stanisława Kruszowskiego z odbioru 40 złot. pol. za fracht od soli beczkowej bocheńskiej, przywiezionej do Pieczysk.

(Dokument pisany po polsku).

M. N. w K. II. Nr 144.

Papr. 899. Christophorus Rymer, rajca krakowski, kuśnierz i postrzygacz 1570, a w r. 1580 Valentinus był rajcą.

RYMARZ Antoni, mieszczanin chełmski. (Pieczątka: na tarczy renesansowej linia ukośna w prawym górnym brzegu tarczy załamana na dół i w środku tarczy przekrzyżowana linią pionową).

17/I 1562 we Lwowie opowiedział na cle lwowskim swego towaru pospolitego na 40 zlt. pol., od którego należy myta 1 złot. pol., który nie opłacił dla wolności nadanych przez króla).

(Dokument pisany po polsku).

M. N. w K. II. Nr 145.

RZESZOWSKI Jan. (Pieczątka: na ozdobnej tarczy renesansowej czwórka osadzona jakby w wazonie, z poprzecznicą załamaną do góry.

27/XII 1571 w Wilnie zeznaje «żem wziął od Pana Jarmultkowskieg° Arendarza z gor zlotbich polskich pięczdziesiątb za listbem Je° Mczi Pana Podskarbiego nadwornego Coronnego stbarosthi Krzeczowskiego za strawe od stolu pana Krzesthopha Łączkiego, studenta Wilnie Collegium societatis Jesu za rok thisiącz pięczseth osmdziesiątb wtorey».

(Dokument pisany po polsku).

M. N. w K. II. Nr 146.

SADOWSKI Stanisław, mieszczanin sandecki, podwłodarz klucza sandeckiego i dzierżawca wsi Biała. (Pieczątka: na tarczy renesansowej noga zgięta w kolanie w prawą stronę tarczy).

W r. 1576 opłaca pobór ze wsi Biała woj. krakowskie pow. lelowski.

A. b. K. S. Ks. p. 63. f. 1.

SAKSONUS patrz Saxonus.

SALAMON Mikołaj, mieszcz. krakowski. (Pieczątka: na tarczy renesansowej, dwa jakieś narzędzia ukośnie skrzyżowane, pod niemi przedmiot owalny szpicem zakończony w lewą stronę tarczy; na hełmem pół turka z szablą wzniesioną do cięcia. Labry.

W r. 1565 opłaca pobór z własnej swej wsi Modlnica woj. i pow. krakowski.

Papr. 896. 897, zaznacza, że w r. 1470 Mikołaj Walbram Salamon był rajcą krakowskim, w r, 1479 Piotr, a w r. 1529 Stanisław.

SAMIEC Stanisław, mieszcz. olkuski. (Pieczątka: na tarczy renesansowej strzała bez opierzenia u dołu w prawo załamana i przekrzyżowana wraz z cięciwą linią ukośną z prawa do góry w lewo.

W r. 1564 w imieniu starosty niepołomskiego opłaca pobór ze wsi Stryjów woj. i pow. krakowskie.

A. b. K. S. Ks. p. 63 II. f. 8.

SANKOWICZ Maciej żyd i mieszcz. chełmski. (Pieczątka: na tarczy renesansowej podwójny kwiat lilii).

27/II 1560 we Lwowie zeznaje, że kupił na jarmarku lwowskim «Lissów Dwyesczye I trzydzyesczy kazdąm kupył po talerowy. Wylków pyecz po kopye». Za to należałoby myta 6 złot. 17 gr., lecz dla wolności nadanych przez króla myta nie płacił.

Podpis: מישה בר שמעון ז"ל

Znaczy: Moszek syn Szymona błogosławionej pamięci.

(Dokument pisany po polsku).

M. N. w K. II. Nr 147.

SASZYN patrz Saxonus.

SAWA Franciszek, (Franciscus dictus Sava) mieszcz. i kuśnierz przemyski. (Pieczątka: Lew kroczący w lewo).

15/XI 1560 w Lublinie zeznaje, że wywiózł z Lublina: «sorok kun jeden, bobrow ossm per trigenta flor. monete, trzi ffutra brusskowe krulikowe p. quadraginta et emo p.» od czego należy myta 1 zł. 9. gr. 9 den. lecz został puszczony bez opłaty myta.

(Dokument pisany po polsku i po łacinie).

M. N. w K. II. Nr 148.

SAXONUS, vel SASCHYN Olbrycht, przydomku Bylicki, poznański fizyk Kr. J. Msci, rajca krakowski. (Pieczątka: dzwon na tarczy renesansowej).

18/V. 1562 w Krakowie, zeznaje, że otrzymał od Hieronima Sterczyńskiego, żupnika krakowskiego 100 złt. pol. należnej mu pensyi za kwartał jeden.

(Dokument pisany po łacinie).

M. N. w K. II. Nr 149.

W r. 1564 w imieniu kasztelana wojnickiego opłaca pobór ze wsi Zęboczyn woj. i pow. krakowskie.

A. b. K. S. Ks. p. 63. II f. 40. 107.

SĄDECKI Stanisław. (Pieczątka: na tarczy renesansowej topór ostrzem w lewo przez środek przekrzyżowany).

W r. 1565 w imieniu Pieniążka opłaca pobór ze wsi Kłodowa, woj. krakowskie, pow. biecki.

A. b. K. S. Ks. p. 23. f. 46.

SCHERKIMGER Hanus, mieszcz. (Pieczątka: na tarczy renesansowej na literze H skala bez opierzenia, żeleźcem do góry, na niej litera S.

W roku 1576 opłaca pobór z Huty Siarczanej w woj. i pow. krakowskim.

A. b. K. S. Ks. r. 33. f. 2.

SCHIEL Jerzy, podkomorzy królowej polskiej, arcyksiężny Austryackiej e c. t., podpisał się zaś jako «pokojowy» — *cubicularius.* (Pieczątka: na tarczy renesansowej w trój-

kącie kątem do góry — koza wspięta na tylnych łapkach w prawą stronę tarczy; nad hełmem w koronie pomiędzy dwoma skrzydłami orlemi pół kozy. Labry.

20/V 1596 w Warszawie zeznaje, że otrzymał pensyę za trzy kwartały w ilości 375 złot. pol.

(Dokument pisany po łacinie).

M. N. w K. II. Nr 149 b.

Zapewno Schiel przybył z Niemiec do Polski wraz z Anną Austryacką w charakterze pokojowego, powątpiewamy bardzo w jego szlachectwo nawet niemieckie, dla przyczyny, że gdy w nagłówku kwitu wypisano tytuł godności jego jako «Camerarius» — podkomorzy, to jednakże podpisując się nieużył tego tytułu, a zaznaczył, że jest «cubicularius» t. j. pokojowy, co pozwala tłumaczyć, że był on przy dworze królowej polskiej tylko starszym lokajem. Korona zaś użyta na chełmie nic nie dowodzi, ponieważ stan nieszlachecki pochodzenia zagranicznego w Polsce w bardzo częstych wypadkach pozwalał sobie na podobne anomalia.

SCHILDTERO Jerzy, olbornik olkuski. (Pieczątka: na tarczy renesansowej linia u góry załamana w lewo i przekrzyżowana, u dołu tylko przekrzyżowana i we środku z prawej strony z przystawionym krzyżykiem).

W r. 1573 opłaca pobór z swych wsi Trzebinia i Trzebinka, woj. krakowskie, pow. proszowski.

A. b. K. S. Ks. p. 30. f. 231. 232.

SCHMID Mateus, mieszcz. międzyrzecki. (Pieczątka: na tarczy renesansowej linia u góry załamana w lewo, a u dołu w prawo, przez środek dwukrotnie przekrzyżowana liniami ukośnemi z prawa na dół w lewo, górne przekrzyżowanie, zakończone u góry krzyżykiem.

6/VII 1579 w Międzyrzeczu zeznaje, że Marcin Gotwalt, pisarz zamkowy zapłacił mu 26 złot. 14½ gr. za ludzi którzy strzelbę (armaty) Kr. J. Msci przywieźli na zamek; mianowicie: «za yedzę fl. 3. gr. 3. Za pywo albo napoy fl. 2. gr. 28. Za 7 czwiercien bez viertbela owsza — 27 gr. za kasdą czwintnyę 6 fl. gr. 1. — Zł. za słomę y siano u mnye lyczal za strawę y napoy 11 fl. gr. 22».

(Dokument pisany po polsku).

M. N. w K. II. Nr 150.

SCHMOLLER Eberhard, sokolnik Kr. J. Mści. (Pieczątka: na tarczy renesansowej w polu czerwonem dwa półkola bokiem do siebie, złączone tworzą mały kwadracik).

20/XII 1604 w Malborgu zeznaje, że otrzymał ze skarbu malborskiego pensyi za rok mu należny w ilości 15 talarów, każdy po 36 gr. pol.

(Dokument pisany po polsku).

M. N. w K. II. Nr 151.

SCHOLC Stanisław, mieszcz. lwowski. (Pieczątka: na kartuszu renesansowym czwórka przewrócona z końcem u góry załamanym w prawo i przez poprzecznicę przekrzyżowana linią ukośną od góry z prawa w lewo na dół, dookoła napis: STANI • SCHOLC • LEOPOLI.·.·.·:)

11/VIII 1588 w Jassach zeznaje: «Ize ten moy czerograf y zapis, ktory Jest u J°. Mczy Z bozy lasky Piotra Hospodara Ziemy moldawsky na sumę 4410 taliaruw, ktora suma urosla za woly resti dlugu, ktory Sima i Nikorczy Janculijny przedawal: tedj takowy zapis Jest moią wlasną renką pisany y moia wlasna pieczencz iest na nim przyczisniona y bil to dluk prawdziwy».

(Dokument pisany po polsku).

M. N. w K. II. Nr 152.

Papr. 896 zaznacza Jana Szoltza rajcę krakowskiego. Piek. 319. 426. 391. 372. podaje Andrzeja Scholc vel. Scholcza w r. 1437 i 1443 rajcę Kazimierskiego, a w r. 1441 Jakuba i Mateusza rajców Kazimierskich.

SCHWARTZ Jurek, stolarz i sługa Kr. J°. Mści. Pieczątka: na tarczy renesansowej liść koniczyny łodygą na dół w prawo i strzała żeleźcem do góry ukośnie skrzyżowane).

22/VII 1571 w Warszawie zeznaje, «izem wziął od Jego mości pana Stanislawa Fogelvedra Doktora i SEkretarza Je° Kroliewskiej Mości sto złotilh moneti i lidzbi polskiej, za roboti moie nizei opissane ktorem oddal Jego Kroliewskiei Mości Miessiąncza Maja w Roku 1571 A Naprzod za dwoie loze skadane s ramami do namiotow, na ksztalt brogu, i zewsistkim thim czo do nich nalezi za kazdego snich po zlotich 16 ucini fl. 32. Za dwa tłumoki skurzane do tich dwu lozek po zlothemu 2½ ucini fl. 5. Za składane loze przez namiothu — fl. 7, za stolek czerwonąm skurąm obiti z mosiądzem fl. 8/15. Za stol skladani i za lawkę skladanąm fl. 5. — Za Stoliecz czirwonąm skurąm obitbi fl. 2/15. Za Schuffliadę s drzewa dębowego° pobielianim zeliazem moczno okowano, wewnąns s stukwarkowam robothąm fl. 30. — Za dwa male kalamarziki okowane pobielianim zeliazem fl. 10». i z otrzymania zapłaty kwituje.

(Dokument pisany po polsku).

M. N. w K. II. Nr 153.

Papr. 893, 896 podaje Jerzego Szwarcza w r. 1421 nobilitowanego przez Władysława Jagiełłę, Stanisława w r. 1483, i Adama w r. 1488 rajców krakowskich.

SEDEL MEYER Hans, mieszcz. toruński. (Pieczątka: na tarczy renesansowej monogram z liter H i S.

28/X 1559 w Lublinie zeznaje, że prze-

wiózł przez komorę lubelską własnego towaru na sumę 450 złot. pol.

(Dokument pisany po niemiecku).

M. N. w K. II. Nr 154.

SENDEL Sebastyan, KRUSZYNA Jan, ORZESZYŃSKI Paweł i Karp KOBYLAW puszkarze Kr. J. Mści w Kamieńcu podolskim. (Pieczątki: Sendla — brak; Kryszyny — na tarczy renesansowej winne grono; Orzeszyńskiego — na tarczy renesansowej chusta zwinięta w obręcz końcami na dół, wewnątrz mała linia poprzeczna; i Kobylawa — na tarczy renesansowej wyobrażenie na kształt liścia, lub nożyce).

22)XII 1571 we Lwowie zeznaje, że otrzymali od Kostantego Korniakta, na ten czas celnika ruskiego na komorze lwowskiej 100 złot. pol. należnej im pensyi za dwa kwartały.

(Dokument pisany po polsku).

M. N. w K. II. Nr 155.

SIEPRENIS Feliks, doktor medycyny i prowizor bursy oddziału filozoficznego w Krakowie. (Pieczęć: na tarczy renesansowej — krzyż utkwiony w serce).

13/IV 1570 kwituje Hieronima Bużyńskiego, podskarbiego koronnego i żupnika krakowskiego z odbioru 200 złot. pol., raty przypadającej na Wniebowstąpienie Pańskie, zapisanej przez nieżyjącego Andrzeja Noskowskiego, biskupa płockiego, na utrzymanie wspólnego mieszkania fundacyi tego biskupa.

(Dokument pisany po łacinie).

M. N. w K. II. Nr 156.

SIGONIUS Dawid, magister, członek kolegium mniejszego lelowskiego i altarzysta oltarza ciała Chrystusowego w Olkuszu. (Pieczątka: monogram z liter D. S. L., u dołu w półksiężycu rogami do góry gwiazdka, nad monogramem: D + S).

29/XII 1595 w Krakowie kwituje żupników bocheńskich z odbioru $3^1/_2$ grzywien należnych na altaryę za kwartał św Łucyi.

(Dokument pisany po łacinie).

M. N. w K. II. Nr 157.

SKOPKOWICZ Mateusz, pisarz żupy olkuskiej. (Pieczątka: w kartuszu ozdobnym na literze M strzała żeleźcem do góry i z literą S na cięciwie).

2/II 1608 w Olkuszu zeznaje, że otrzymał od Olbrychta Zalewskiego, olbornika Kr. J. Mści, w Olkuszu 40 złot. pol. prowizyi za rok jeden ze sprawowanego urzędu pisarza.

(Dokument pisany po polsku).

M. N. w K. II. Nr 158.

SKROBKOWICZ Grzegorz, dyktor medycyny. (Pieczątka: w kartuszu renesansowym ozdobnym, lemiesz od pługa, ostrzem do góry i w prawą stronę zwrócony, przeszyty strzałą, żeleźcem ukośnie w prawo do góry).

12/XII 1595 w Krakowie, zeznaje, że otrzymał od Hiacenta Młodziejowskiego, podskarbiego koronnego i Stanisława Siecińskiego, sekretarza Kr. J. Mści, proboszcza pułtuskiego, administratorów żupy wielickiej 4 złot. pol. na altaryę Maryi Panny przy kościele katedralnym krakowskim za kwartał św. Łucyi.

(Dokument pisany po łacinie).

M. N. w K. II. Nr 158 b.

SLESZAK Stanisław, mieszczanin krakowski. (Pieczątka: na tarczy renesansowej z litery W wychodzi litera P z poprzecznicą przechodzącą po za linię prostą — przekrzyżowaną, wewnątrz litery P krzyżyk)

2/III 1584 wydaje w Krakowie pokwitowanie szlachetnemu Janowi Krzyżanowskiemu, ze wszelkich pretensyi jakie miał do niego. Kwit pisał Jan Sowiński, ponieważ Sleszak pisać nie umie.

(Dokument pisany po polsku).

M. N. w K. II. Nr 159.

SLICHTING Filip, mieszcz. warszawski, sługa Kr. J. Mści. (Pieczątka: na ozdobnej tarczy renesansowej dwie czwórki: odwrócona i zwykła z sobą złączone).

W październiku r. 1583 w Warszawie zeznaje, że otrzymał od Dzięgiela, sługi podskarbiego nadwornego 150 złot. pol. za sprowadzenie kamieni królewskich z Warszawy do Goniądza.

(Dokument pisany po polsku).

M. N. w K. II. Nr 160.

SŁUSZKA Tomasz. (Pieczątka: na tarczy renesansowej strzała żeleźcem do góry, przez środek przekrzyżowana, a u dołu załamana w prawo i przekrzyżowana).

8/XII 1563 w Pilznie pisze kwit i wyciska pieczęć przy opłacie poboru Wawrzyńca Wrzębskiego ze wsi Wokowicza, parafii Szczepanów, województwo Sandomierskie, pow. Pilzneński.

(Dokument pisany po polsku).

M. N. w K. II. Nr —.

SMOCZ patrz Marek.

SODERINUS Bernard ze stowarzyszenia kupców krakowskich. (Pieczątka w figurze kształtu serca, podzielonego poprzecznicą, u góry litera ·B·, u dołu — S., na tej figurze linia przekrzyżowana krzyżem ukośnym.

20/VII 1563 w Krakowie kwituje Mikołaja Koślę, głównego celnika koronnego z odbioru 3822 złot. pol. jako raty należnej mu na św. Jana.

(Dokument pisany po łacinie).

M. N. w K. II. Nr 161.

STEFANOWICZ Grzegórz, szafarz Kr. J. Mści. (Pieczątki: I) na tarczy renesansowej strzała żeleźcem do góry bez opierzenia u dołu rozdarta; na hełmie coś w rodzaju misy. Labry. II) Na tarczy owalnej kwiat lilii podwójnej (h. Gozdawa) na hełmie w koronie trzy pióra strusie. Labry).

6/VI 1595 w Krakowie zeznaje, że należy się wdowie po Wojciechu Radczyku za piwo brane codziennie w styczniu i lutym do piwnicy królewskiej, po uczynionym obrachunku 71 złot. 18 gr., które będą Radczykowej wypłacone wraz z innymi dostawcami, a obecnie złożone są w skarbie pokojowym Kr. J. Mści. Młodziejowski na drugiej stronie poświadcza to zeznanie w roku 1596.

28/I 1605 w Krakowie wydaje kwit na imię Hieronima Ryta, podżupka wielickiego z odbioru 90 złot. 7 gr.

(Dokumenta pisane po polsku).

M. N. w K. II. Nr —.

Pan Stefanowicz zmienił swą rozdartą strzałę na tak ulubiony przez mieszczan krakowskich kwiat lilii podwójnej, zapewno również, mając na celu wciśnięcie się do grona szlachty.

STEFANOWICZ Stanisław, mieszcz. czerski. (Pieczęć wycisnął Stanisław Włoch).

2/II 1566 w Lublinie zeznaje przed Mikołajem Koślą, celnikiem Kr. J. Mści, że wywiózł z Lublina towaru kramnego za 300 złot. pol., od czego myta nie płacił dla wolności nadanych przez króla.

(Dokument pisany po polsku).

M. N. w K. II. Nr 162.

STORCZ Bartłomiej, piwniczy Kr. J. Mści. (Pieczęć: na tarczy renesansowej półtora krzyża, brak dolnego lewego ramienia, na prawym dolnym ramieniu stoi kruk ku brzegowi tarczy i trzyma w dziobie sygnet).

7/V 1563 w Kamieńcu zeznaje: «Potrzebi do piwnicze J. K. M. oth pana Mikolaia Zavisze, które daual pan Mikolai Zauisza w Kamieniczu piua pionthkowskiego beczek trzi piua pospolithego beczek czterdzieszczi chlieba szeliongowego kop siethmnascie chlieba psonnego popienieznego kop pulczuarthi szwicz quarthniczich kop trzi sklienicz trzidzieszczi. Oth thegosz pana Mikolaia Zauisze do obozu J. K. M. piua pospolithego beczek dwadziesczia czteri A do kuchniei na pulewką beczulek duie chlieba rzanego seliongouego kop sescz bochnow trzidzieszczi chlieba malego podwupienieznego kop duie chlieba psennego kopa iedna».

(Dokument pisany po polsku).

M. N. w K. II. Nr 163.

STIRNA vel STYRNA Jan, mieszcz. Kamieńca Podolskiego. (Pieczątka: na tarczy renesansowej dwa półkoła tworzą literę X, przez środek — poprzecznica).

W r. 1565 w imieniu starosty barskiego opłaca pobór ze wsi Kubajowce woj. podolskie.

A. b. K. S. Ks. p. 96.

ze STOBNICY Jan, wikary Kolegiaty sandomierskiej, altarzysta św. Innocentego w tejże kolegiacie Maryi Panny. (Pieczęć na tarczy renesansowej krzyż podwójny).

5/I 1604 w Sandomierzu zeznaje, że otrzymał od Andrzeja Bobrowskiego, mieszcz. sandomierskiego z ceł Kr. J. Mści na altaryę za kwartał św. Łucyi 4 złot. pol., również i na wikaryę za tenże kwartał otrzymał od niego $1^1/_2$ grzywny monety polskiej.

(Dokument pisany w połowie po łacinie, w połowie po polsku).

M. N. w K. II. Nr 163 b.

SUKIENNIK Maciej, rajca kazimierski. (Pieczątka: na tarczy renesansowej jakby pomiędzy dwiema blankami krzyż).

W r. 1564 w imieniu Korytkowskiego opłaca pobór ze wsi Korabniki, woj. i powiat krakowski.

A. b. K. S. Ks. p. 27. f. 9.

SZADEK Mikołaj, magister, profesor św. teologii, dziekan kolegiaty św. Floryana na Kleparzu i tejże kolegiaty prokurator. (Pieczątka: na tarczy renesansowej pióro strusie, pomiędzy dwiema gwiazdami).

2/IX 1552 w Krakowie wydaje kwit z opłaty poboru ze wsi Książnice woj. i pow. krakowskie.

(Dokument pisany po łacinie).

M. N. w K. II. Nr 163 c.

SZARFENBERGER Mikołaj, służebnik Jana Przełęckiego, poborcy wojew. krakowskiego. (Pieczątka: na tarczy renesansowej pół kozła w słup, nad nim trzy gwiazdy).

7)IV 1570 w Rawie zeznaje, że oddał pobory województwa krakowskiego pisarzom skarbu koronnego w imieniu pana swego w ilości 8119 złot. pol.

(Dokument pisany po polsku).

M. N. w K. II. Nr 163 c.

Hr. Borkowski (Spis nazwisk szlachty polskiej) przyznaje ród Szarfenbergerów szlachtą, powołując się tylko na ten fakt, że jeden z Szarfenbergów w r. 1581 opłacił pobór ze swej części wsi Kopitówka, woj. krakowskie, pow. szczyrzycki; lecz ponieważ wiadomem jest, że i mieszczanie krakowscy posiadali swe dobra ziemskie, z których opłacali pobory, że rodzina Szarfenbergów pochodzi od sławnego drukarza krakowskiego Marka i że żaden z tego rodu nie uzyskał ani adoptacyi, ani nobilitacyi; to podane przez hr. Borkowskiego szlachectwo Szarfenbergów, jako bezkrytycznie wciągnięte do spisów szlachty polskiej, niema racyi bytu. Że zaś znak pieczętny Mikołaja Szarfenberga jest różny od używanego przez bibliopolę Marka — to nic dziwnego, skoro wiadomem jest, że po śmierci Marka interes jego rozpadł się pomiędzy synów jego Mikołaja i Stanisława i ci zmienili wyobrażenie godła, mianowicie: na pół kozła wspiętego, nad którym trzy gwiazdy rzędem.

Niniejszy Mikołaj, zmarły w r. 1607, jest synem Marka, mieszczanina i bibliopoli krakowskiego.

SZERKIMGER patrz **Scherkinger**.

SZILDTEGRO patrz **Schildtegro**.

SZMID patrz **Schmid**.

SZMOLER patrz **Schmoler**.

SZOBTZ Jan, puszkarz malborski. (Pieczątka: na ozdobnej tarczy renesansowej strzała bez opierzenia u dołu na trzy części rozdarta, przez środek przekrzyżowana poprzecznicą z lewej strony zakończoną krzyżem).

28/I 1603 w Malborgu kwituje skarb malborski z odbioru 60 złot. pol. należnej mu pensyi za dwa lata 1601 i 1602.

(Dokument pisany po łacinie).

M. N. w K. II. Nr 164.

SZOLC Piotr, sługa podskarbiego nadwornego koronnego, następnie pisarz skarbu koronnego. (Pieczątki: I) Na ozdobnej tarczy renesansowej na poprzecznej gałęzi sękatej orzeł ze skrzydłami wzniesionemi do lotu. II) Na tarczy renesansowej dwudzielnej, w polu prawem — pół orła, w lewem — w podkowie barkiem do góry krzyż podwójny, na barku podkowy — gwiazda. Na hełmie pawi ogon pomiędzy dwoma skrzydłami orlemi. Labry).

4/VI 1587 w Warszawie zeznaje, że otrzymał od Jana Falkowicza, pisarza warszawskiej komory solnej, ad racionem sprzedanej soli krakowskiej 1373 złot. 20 gr.

30/XII 1593 w Wieliczce zeznaje, że otrzymał od Hiacenta Młodziejowskiego, podskarbiego nadwornego koronnego i Mikołaja Korycińskiego, sekretarza Kr. J. Mści, żupników krakowskich 600 złot. pol. danych mu z łaski podskarbiego.

27/VII 1594 w Krakowie, zeznaje, «Izem wziął od JEmci pana Podskarbiego nadwornego Coronnego kleinot Coronny kthory był u JEmci zastawiony w Warszawie w Roku 1593 w Summie złothich dziewięczisseth sziedmidziessiąth y iednym gr. 20, kthorich był JEmci przy płaczey czeladzi Staienney przed odiazdem Crola JEmci ucziczicz racził. Ad ration kthorey Summy dałem terass JEmci quith JEmci pana Podskarbiego Coronnego na fl. 426/21 na zasłużone JEom. X. Makomeczkiego. A na fl. 544/29 kthore ieszcze szie niecontentowały quith JEom. pana Podskarbiego dacz JEom. obieczuie ad ratiom zup Crakowskich proventu lath przeszłych, skoro szie wrocze z Lublina».

13/IX 1594 w Wieliczce zeznaje, że otrzymał od administratorów żup wielickich 200 złot. pol. na urząd podskarbiowski.

24/II 1595 w Krakowie zeznaje «Iżem odebrał za zleczeniem wielmosnego JE° mczi Pana Podskarbiego Coronnego od Je° mci Pana Piotra Franka Administratora Żup Crakowskich złotych polskich Pieczseth Pieczdziesziath y secz, Groszy Dwadzieszczia cztery na Urząd Je° mczi według dawnego zwyczaiu inter antiqua onera Żuppar. należących za Rok 1594 tho iesth z rąk Pana Pisarza Żupy Wieliczkiey fl. 300. A z rąk Pana SEbestiana Montelupiego za odkazaniem Je° mczi Pana żupnikowym zlotych Trzistha Pieczdziesiath y szescz Groszy Dwadzieszczia Czteri ktorey Summy pięniedzy odebranych Je° mci P. Żupnika, imieniem Je° mci Pana Podskarbiego koronnego za zleczeniem Je° mci Quituię. Zostawa iescze winne Je° mci Panu Podskarbie Coronne zroku thego złotych Czterdzieszczi groszy Ossminasczie, kthoro Je° mc Pan Żupnik oddacz Je° mczi będzie powinien.

(Dokumenta pisane po polsku).

M. N. w K. II. Nr 164 b.

Papr. 896. podaje pod r. 1481 Jana Szoltz, rajcę krakowskiego.

Piek. IV. 372, 391 podaje dwóch Szolców pod r. 1441 Jakuba, mieszczanina kazimirskiego i Mateusza rajcę kazimirskiego.

Piotr Szolc zapewno również pragnął wcisnąć się pomiędzy szlachtę i tem tylko możemy objaśnić zmianę jego pierwotnego znaku na inny o bardziej heraldycznym układzie.

SZULTZ Balcer, mieszcz. z Łomży. (Pieczątka: na tarczy renesansowej ręka zbrojna wzniesiona do

góry, pomiędzy dwiema gwiazdami, trzyma strzałę żeleżcem w prawo; na helmie, w koronie taka sama ręka).

W r. 1569 kwituje skarb koronny z odbioru 89 złot. pol. należnych mu za 6 półsztuk Flamskiego płótna.

A. b. K. S. Ks. r. 7. f. 140.

SZWAB Walenty, mieszcz. krakowski. (Pieczątka: na tarczy renesansowej dwa krzyże ukośnie skrzyżowane, u dołu złączone poprzecznicą pionowo przekrzyżowaną).

22/VIII 1554 kwituje księdza Jana Radogoskiego z odbioru 94 złot. pol.

(Dokument pisany po łacinie).

M. N. w K. II. Nr 165.

Dr Kutrzeba: Akta do stosunków handlowych Polski z Węgrami 1354—1505. Kraków 1902. — Nr 91 i 92, podaje w r. 1504 Antoniego i Jana Szwabów, mieszczan krakowskich.

SZWARC patrz Szwartz.

TAUBENHEIM Jan von..., budowniczy Kr. J. Mści. (Pieczątka: na tarczy renesansowej na tarczy dwudzielnej w polu pierwszym pas pionowy, w drugiem — lew wspięty; na hełmie, w koronie lew jak na tarczy. Labry).

2/X 1602 w żupie wielickiej zeznaje, «isz za gwaltownem niebezpieczeństwem Ruin wielickich dobudowania w górach wzialem od Ich Mczy Panow Marczina Dobroszowskiego Burgrabie Crac. y Jana Baptistj Czekiego Zuppnikow Cra: zlotich polskich Thisziącz monetj zabiegaiącz zawalenj Komor dolnich niebespiecznich abi zatem skoda szie K. JE° Mczj przes niedbalstwo mi nie stala, czo y sami Panowie Zuppniczy baczącz bicz niebezpiecznego besz mandatu K. J. Fo Mczÿ mi thakowe pieniądze oddali, kthóre im maią bycz in rane w skarbie K. JEo. Mczy prziÿete a ya snich bende powinien Liczbe uczinicz K. JE° Mczj».

(Dokument pisany po polsku).

M. N. w K. II. Nr 166.

TELANI Franciszek. (Pieczątka: serce wewnątrz ścięte, w polu górnem dwudzielnem litery F i T, ze środka serca linia pionowa dwukrotnie przekrzyżowana, górne krzyżowanie krótsze).

W r. 1600 pisze list z Lublina do Wydzierzewskiego, przy czem załącza 6 łokci atłasu karmazynowego florenckiego i 6 łokci atłasu wiśniowego po 2 talary za łokieć, oraz zawiadamia o swym rychłym powrocie do Krakowa.

(Zbiory Ordynacyi hr. Zamoyskich w Warszawie).

TEMBERK Stanisław. (Pieczątka: na tarczy renesansowej czwórka u dołu przekrzyżowana hakiem w prawą stronę na dół).

W r. 1564 w imieniu Wielogłowskiego opłaca pobór ze wsi Kamionka Sołtysowa, woj. krakowskie, pow. Sandecki.

A. b. K. S. Ks. p. 63. I. f. 66.

TIPPELSKIRCH vel PHIPPELSKISCH Albert i BANCK Paweł, słudzy księcia Krzysztofa Megapolańskiego. (Pieczątki: Tippelskircha, zdaje się, że będzie gemmą przedstawiającą twarz *en face;* Bancka — na tarczy renesansowej liść szeroki ogonkiem na dół).

20/V 1570 w Warszawie zeznają, że otrzymali od Hieronima Burzyńskiego, podskarbiego koronnego za rok 1569 rocznej pensyi 1000 talarów, którą król naznaczył ich panu.

(Dokument pisany po łacinie).

M. N. w K. II. 167.

TKACZ patrz Mareczkowicz.

TOMIGEL Frydryk. (Pieczątka: na tarczy renesansowej na poprzecznym pasie dwa liście lipowe z ułamkiem gałązki pomiędzy niemi).

W r. 1564 wyciska swą pieczęć przy opłacie poboru przed Stanisławem Rolskim, urzędnikiem krzeszowskim ze wsi Dąbrówka woj. krakowskie.

(Dokument pisany po łacinie).

M. N. w K. II. Nr 167 b.

TOPICZEWSKA Marya, mieszcz. rajgrodzka. (Pieczątka: na tarczy renesansowej litera R, na niej krzyż).

W r. 1581 za Aleksego Zroboka wyciska pieczęć swą przy opłacie doboru ze wsi Robki wojew. podlaskie, parafia rajgrodzka.

A. b. K. S. Ks. 41. f. 102.

TRECZY Krzysztof, mieszcz. krakowski. (Pieczątka: na tarczy renesansowej trzy półksiężyce: środkowy rogami do góry, a boczne — ku bokom tarczy).

W r. 1576 opłaca pobór ze wsi Pękowice, wojew. krakowskie, powiat proszowski.

A. b. K. S. Ks. p. 63. f. 165.

TROPPER Jan, sługa dra Fabiana Horna. (Pieczątka: ze środka litery H linia pionowa u góry załamana w lewo i przez środek przekrzyżowana).

14/XII 1626 z Lublina pisze list do pisarza skarbu koronnego o odesłanie 3.500 złot. pol. należnych Hornowi.

(Zbiory Ordynacyi hr. Zamoyskich w Warszawie).

TRUSZKOWSKI Adam, arcerz (halabardzista) Kr. J. Mści. (Pieczątka: na tarczy renesansowej na czubach dwóch kogutów zwróconych ku sobie stoi kogut trzeci; na hełmie w półksiężycu — kogut w prawo. Labry).

6/VII 1608 w Warszawie zeznaje, że otrzymał od Mikołaja Kossakowskiego, starosty łomżyńskiego i ostrowskiego, za kwitem podskarbiego koronnego 914 złot. 29 gr. przezeń zasłużone, które miał w skarbie królewskim złożone.

(Dokument pisany po polsku).

M. N. w K. II. Nr 167 c.

TUCHOWSKI Jan, mieszcz. sandecki. (Pieczątka: na tarczy renesansowej linia u góry załamana w prawo, przez środek przekrzyżowana poprzecznicą załamaną z prawej strony na dół).

W r. 1564 w imieniu Zajączkowskiej opłaca pobór z części wsi Brzeziny woj. krakowskie, powiat sandecki.

A. b. K. S. Ks. p. 60.

TUCHOWSKI Jan. (Pieczątka: na tarczy renesansowej linia pionowa u góry załamana w prawo, przez środek przekrzyżowana przecznicą z prawej strony załamaną na dół).

W r. 1576 opłaca pobór ze wsi Witonie, woj. krakowskie, pow. sandecki.

A. b. K. S. Ks. p. 34. f. 185.

TUMLINSKI Bartosz, rajca starszy miasteczka Kunowa. (Pieczątka na tarczy renesans. łabędź kroczyw prawą stronę).

W r. 1564 opłaca pobory z miasteczka Kunowa.

A. b. K. S. Ks. p. 51. f. 84.

a TURRI Marek, wenecyanin, braciszek zakonu św. Franciszka. (Pieczątka: na półokrągłej tarczy baszta o pięciu blankach, dwóch oknach i bramie otwartej).

3/IX 1538 w Krakowie zeznaje, że otrzymał od Mikołaja Lutomirskiego, trybuna sieradzkiego, celnika krakowskiego $12^1/_2$ złot. pol. za kwartał św. Krzyża.

(Dokument pisany po łacinie).

M. N. w K. II. Nr 167 d.

UBERAL Hanusz, sługa Kr. J. Mści. (Pieczątka: na tarczy renesansowej dwie ryby głowami do góry i grzbietami do boków tarczy, nad głowami — gwiazda).

22/V 1573 w Krakowie kwituje Hieronima Bużyńskiego, podskarbiego koronnego, żupnika krakowskiego z odbioru 300 złot. pol. pensyi należnej mu za kwartał drugi.

(Dokument pisany po polsku).

M. N. w K. II. Nr 168.

URBANOWICZ vel URBANKOWICZ Marcin, w roku 1565 mieszcz. kleparski, a w roku 1576 burmistrz krakowski. (Pieczątka na tarczy renesansowej trójząb).

W r. 1565 opłaca w imieniu Jarockiego ze wsi Zagorze i Klimuntów a w r. 1576 ze swej części wsi Molendynowa pobory, woj. krakowskie pow. proszowski.

A. b. K. S. Ks. p. 22 f. 170. 171 Ks. p. 63 f. 5.

Z URZĘDOWA Walenty, doktor, archidyakon i oficyał generalny przemyski. (Pieczątka na tarczy renesansowej, na kopie siana przez którą przetknięta gałąź — gołąb w prawo, trzyma w dziobie gałązkę oliwną).

4/I 1569 w Przemyślu kwituje Stanisława Herburta, kasztelana lwowskiego, starostę samborskiego, drohobyckiego i t. d., najwyższego żupnika ziemi ruskiej z odbioru 10 miar soli ze składów przemyskich.

(Dokument pisany po łacinie).

M. N. w K. II Nr 169.

VALDERS Albert. (Pieczątka: w renesansowym ozdobnym karbuszu jakby z czwóki przedłużonej, monogramy w środku z liter Z — G, a u dołu z liter A — V.

1595 2/I kwituje Żupnika Piotra Franka z odbioru 1440 złot. pol.

M. N. w K. II Nr 169 b.

VALTEK Mikołaj, archipresbiter kościoła Panny Maryi w Krakowie i altarzysta w tym kościele ołtarza św. Erazma. (Pieczątka na tarczy renesansowej dwa cyrkle ukosem na dół skrzyżowane).

23/IX 1538 w Krakowie zeznaje, że otrzymał od Mikołaja Lutomirskiego, celnika krakowskiego 4 grzywny na altaryę św. Erazma w kościele Panny Maryi za kwartał św. Łucyi.

24/XII 1537 w Krakowie kwituje Mikołaja Lutomirskiego, celnika krakowskiego z odbioru 4 grzywien na altaryę św. Erazma za kwartał św. Łucyi.

(Dokument pisany po łacinie).

M. N. w K. II Nr 170.

WALLACH Piotr, kuśnierz i mieszcz. krakowski. (Pieczątka: na tarczy renesansowej dwie linie załamane ku brzegom tarczy ukośnie skrzyżowane, na skrzyżowaniu litera T, u góry pomiędzy skrzyżowanem — kulka).

5/XI 1550 w Lublinie zeznaje «Iszem Ja Wszul na Roskasanye yego M: Kzyenda Warczawskyego Na potrzyby K: yego M: pyendzyeszunt złotych populkopuy lyczusz monety polsky u pana Jodama Skrzynyeczkyego Rayce lubelszkyego, kture pyendzyesiunt slotych mayu bycz splaczone panu Jadamowi skoro do Krakowa przyyedzye bes omyeszkanya od yego M: Kzyensa Warszawskiego».

(Dokumenta pisane po polsku).

M. N. w K. II Nr 171.

WALBACH Melchior, mieszcz. warszawski. (Pieczątka na tarczy renesansowej dwudzielnej, w polu pierwszem na pagórku stoi jeleń zwrócony w prawo, w polu drugiem dwa podłużne pasy: nad hełmem w koronie pawi ogon. Labry).

30/I 1566 list do Stradomskiego Stanisława, pisarza skarbu koronnego. «Aby pan bog dal w m. dobre zdrowie Na długie czasy tegobim ia w. m. wiernie życzyl przythym moy laskawy panie Stradomski tak Jako mi w. m. piszesz ize co mi iest list oddany zupominkiem a nie zapominkiem tedy ia w. m. bardzo prosze ze yako w. m. pisze że iest w m krothkiei pamienci tedy Na ten upominek patrzać żeby mie w. m. nieraczyl przepamiętać zwlaszcza w tey rzeczy w ktorey ia do w. m. pisal okolo p. Rokosowskiego iż sobie tak Nieporządnie począl okolo tech pieniędzy ktore mnie mial dać Na czas Naznaczony tedy sie nimial szczym wymikac przed J. M. X. podkanclerzem, tedy iako tho dawno powiedaią iż *kiedy slowko wylieci ptaszkiem Niewciągnie go para wolow za się Nazad* ot iz tez X. podkanclerze stą wiescią Jechal do K. J. M. y powiedzial mu tho K. J. M. roskazal ie do skarbu dać Jesliże ie ma gothowe Alie panie boże zebych nimial a mnie sie uiscil Jako sie obiecal A tak w. m. prosze zeby w. m. sie otho spilnością starol, a ia bede powinien w m. zatho odslugować Wespulek spanem Mikolajem, Co sie thycze okolo siana tedy tam iuz Narożny w them wie Jako ma postempować Jako ma w. m. raczyl pisac I powtore w. m. barzo prosze zeby w. m. iuż swej chuci a milości mial otho dobre staranie w czym niewątpie że tho w. m. dlia mnie uczynic raczysz bo zaprawde wam powiadam iż Jakoscie do mnie pisali othe pieniądze I tak nie bardzo dobra nowina tedy pan bog tho lepiey wie ze i w nocy spac Niemogę ażbym wiedzial pewną a sluszną rzecz szczegomby ia w. m. zatho bardzo dziękowal y mam zatho że w. m. tho raczy uczynic a mnie nieprzepamiętać swego powolnego przyiaciełia a stym sie bardzo zaliecam. Data Warsz. dnia 30 Janu. A° 1566. W. m. życzliwy a powolny we wszem Melcher Walbach manu propr.

25/VII 1569 w Lublinie zeznaje «ze my sie dosicz stalo od ie°. M. pana Doctora Fogelwedera za szeszcz stuk plothna flamskiego po złotych sternaszcie kaszdą stuke rachuiącz».

(Dokument pisany po polsku).

M. N. w K. II Nr 171 b.

Przytoczyliśmy list Walbacha dosłownie, ponieważ przedstawia on nam oprócz wzoru stylistycznego, który jak na ten czas jest bardzo poprawnym, jeszcze ciekawy rys charakterystyczny współczesnych stosunków i oprócz tego podaje nam jeszcze jedno starodawne przysłowie nasze w pierwotnej jego formie: «Kiedy słówko wyleci ptaszkiem, nie wciągnie go para wołów za się nazad»; wszystkie odmiany tego przysłowia, podane przez Adelberga (słowo Nr 78) nie sięgają dalej XVII wieku i dla tej przyczyny niespotykamy go w takim układzie w najobfitszym zbiorze przysłowi polskich.

Wiadomo, że Walbachowie w r. 1648 byli elektorami Jana Kaźmierza, z których Jan był podwojewodzim mazowieckim. Kiedyby ród Walbachów otrzymał nobilitacyę — śladów nieznaleźliśmy.

WALMAN Marcin. (Pieczątka: na tarczy renesansowej linia poprzeczna z krzyżem na środku, końce tej linii załamane na dół ukośno się krzyżują i zakończone krzyżykami).

1/XII 1565 zeznaje, że otrzymał od Hieronima Bużyńskiego, żupnika krakowskiego imieniem Katarzyny Łagiewnickiej 104 złot. pol. i 52 cetnary soli danej mu z łaski tejże Katarzyny Łagiewnickiej i Kr. J. Mści.

(Dokument pisany po łacinie).

M. N. w K. II Nr 172.

WARGOWSKI Wojciech mieszczanin i czopownik kleparski. (Pieczątka: na tarczy renesansowej z za muru zakończonego blankami – pół lwa z łapami podniesionemi i z widocznym końcem ogona).

W r. 1571 opłaca z Kleparza czopowy pobór. A. b. K. S. Ks. p. 28 f. 142. 143.

WARZECHA Walenty, mieszcz. sandecki. (Pieczątka: na tarczy renesansowej linia u góry załamana w prawo, a u dołu zakończona krzyżykiem przez środek przekrzyżowana taką samą poprzecznicą z krzyżem z prawej strony, a załamaniem na dół z lewej).

W r. 1576 opłaca pobór ze wsi Raszyna woj. krakowskie, pow. sandecki,

A. b. K. S. Ks. p. 63. f. 2.

WASZYTOWICZ Krzysztof, ormianin ze Lwowa. (Pieczątka: na tarczy renesansowej krzyż u dołu zakończony piórem, i przekrzyżowany krzyżem ukośnym).

W r. 1570 we Lwowie zeznaje, że za dwa soroki soboli otrzymał 400 złot. liczby polskiej.

A. b. K. S. Ks. r. 7. f. 816.

DE WATT Ektor, mieszcz. krakowski. (Pieczątka: na tarczy renesansowej gryf w prawo, na hełmie pół takiego gryfu. Labry).

19/V 1542 w Krakowie zeznaje, że otrzymał od księdza archidyakona warszawskiego, pisarza skarbu Kr. J. Mści. «Jorgielth na pana Docthora Hosiusa swaka mego ktory yemu dano szkarbu królewskiego od krola iego M. Stho grziwyen lyczącz po 30 gr. cziny stho ÿ sczesadziesziąth złothich».

(Dokument pisany po polsku).

M. N. w Kr. II Nr 173.

WĄCHALA Wojciech, rajca częstochowski. (Pieczątka: na tarczy renesansowej trzy miecze ostrzami na dół tarczy w jeden punkt utkwione, nad środkowym — gwiazda).

W r. 1578 opłaca pobór ze wsi Kuźnicze woj. krakowskie, pow. lelowski.

A. b. K. S. Ks. p. 37. f. 56.

WEIS Augustyn, mieszczanin warszawski. (Pieczątka na tarczy renesansowej linia u góry i u dołu zakończona żeleźcem strzały, do środka z prawej strony przystawiony krzyżyk).

22/II 1572 w Warszawie zeznaje «izem na szwiecze Kroliowi Je^o^. Mczi przedal wosku, ktori wosk odebral odemnie pan Florian Aktekarz K. J. M. (Floryan Kaborto) pulczwartha kamienia: ieden kamien za zlothich Polskich steri y groszi dwadziesczia y steri i czo ucziny skazdi po trzidziesczi grosziet liczącz, zlothich szesznasczie y groszi oszmnasczie, ktore zlothich sescznasczie y groszi oszmnasczie odliczelem y przíyąłem do rąk szwich od Jegmczi Pana Stanisława Fogelwedra, Secretarza Kró. Je^o^ Mczi.

(Dokument pisany po polsku).

M. N. w K. II Nr 174.

WĘGRZYN Baltazar, rymarz Kr. J. Mści. (Pieczątka: na tarczy renesansowej z serca na trzech gałązkach trzy róże).

25/IX 1573 w Warszawie zeznaje, że otrzymał od Jacka Młodziejowskiego, pisarza koronnego 82 zlt. $10^1/_2$ gr. za roboty i reperacye wykonane przezeń do stajni królewskiej za czas od 7/VII 1572 do 24/IV 1573.

Dokument pisany po polsku).

M. N. w. K. II Nr 175.

WĘGRZYNOWSKI Wawrzyniec, sługa Andrzeja Święckiego z Warszawy. (Pieczątka: w ozdobnym kartuszu renesansowym strzała żeleźcem do góry, bez opierzenia, przez środek przekrzyżowana i u dołu rozdarta, na rozdarciu — litera V).

15/V 1593 w Wieliczce, zeznaje, że otrzymał od urzędników żupy wielickiej 600 bałwanów soli, za którą należy się żupnikom 5326 złot. pol.

(Dokument pisany po polsku).

M. N. w K. II Nr 175 b.

WIECZOREK Jan, sługa Serpanowskiego. (Pieczątka na tarczy renesansowej ściętej, w polu górnem — topor ostrzem w prawo, w polu dolnem — kielich).

W r. 1576 opłaca pobór ze wsi Wierzbica, woj. i pow. krakowski.

A. b. K. S. Ks. r. 35. f. 89.

WIELICIUS Jan, doktor, dziekan kolegiaty św. Floryana na Kleparzu, przełożony bursy filozolicznej. (Pieczątka: w kartuszu renesansowym jednorożec w biegu w prawą stronę; w zupełności h. Bończa).

1/X 1595, w Krakowie zeznaje że otrzymał od Hiacenta Młodziejowskiego, z Młodziejowic, podskarbiego koronnego, piaseczyńskiego, krzeczowskiego i t. d. starosty i od Stanisława Siecińskiego, sekretarza Kr. J. Mści. i proboszcza pułtuskiego, administratorów żupy krakowskiej 100 złot. pol. zapisanych na żupach wielickich przez nieżyjącego króla Zygmunta Augusta na zapomogę dla uczących się filozofii jako drugą notę po Zielonych świętach przypadającą.

(Dokument pisany po łacinie).

M. N. w K. II. Nr 175 d.

à WIELICZKA Mikołaj artium et medicinae doctor. (Pieczątka: na tarczy renesansowej pas ukośny z lewa na dół w prawo.

W r. 1571 opłaca pobór ze wsi Podstolice woj. krakowskie, pow. szczyrzycki.

(Dokument pisany po łacinie).

M. N. w K II Nr 175 c.

WIEPRZEK Jakub, mieszcz. miechowski. (Na tarczy renesansowej linia u góry i u dołu zakończona żeleźcem od strzały, przez środek przekrzyżowana poprzecznicą ukośną w prawo na dół).

W r. 1571 od klasztoru miechowskiego opłaca pobór ze wsi Czaple woj. krakowskie pow. biecki.

A. b. K. S. Ks. p. 104. III. f. 25.

WIHAUZER Marcin, mieszcz. krakowski. (Pieczątka: jedna w owalu, a druga na tarczy renesansowej przedstawiają jednakowe wyobrażenia, mianowicie strzała żeleźcem do góry, przez środek przekrzyżowana a u dołu zakończona wygięciami kształtem gotyckiej litery M.

18/VI 1572 w Krakowie kwituje Hieronima Bużyńskiego, podskarbiego koronnego, żupnika krakowskiego z odbioru w poczet długu 362 złote 25 gr. 1/II 1572 w Krakowie kwituje urzędników żupy wielickiej z odbioru 1840 złot. 18 gr. za wina zakupione przezeń do piwnicy królewskiej.

(Dokument pisany po polsku).

M. N. w K. II Nr 176.

WIRZBIĘTA Maciej. (Pieczątka: na tarczy monogram z liter M. W., u dołu ze środka monogramu ogonek zakręcony w prawo, nad monogramem — promienie).

1) W r. 1565 w imieniu Mikołaja Reja opłaca pobór ze wsi Topola, woj. i pow. krakowskie.

2) W r. 1564 opłaca pobór w imieniu Reja ze wsi Nagłowice woj. krakowskie pow. lelowski.

A. b. K. S. Ks. p. 22. f. 66. oraz p. 60. V. f. 17.

Maciej Wirzbięta był drukarzem krakowskim, drukował Rejowi jego dzieła.

WILK JAN, mieszcz. i wójt starego m. Warszawy. (Pieczątka: na tarczy renesansowej chusta zwinięta w obręcz z końcami opuszczonemi na dół).

W r. 1563 opłaca pobór ze wsi Kałęczyn, woj. mazowieckie, ziemia warszawska.

A. b. K. S. Ks. p. 27. f. 220.

WIOTESKA Szymon, mieszcz. rawski. (Pieczątka: na tarczy renesansowej linia u dołu załamana w prawo, a u góry w lewo i zakończona krzyżykiem, przez środek dwukrotnie przekrzyż. poprzecznicami ukośnemi w lewo na dół).

7/VI 1571 w Rawie zeznaje «izem oddal ÿ odlÿczil ymÿeniem slachethne⁰ Pana Sandziunia Drohiczyńskiego, i paniey Malzonki iego w Rawie, do skarbu Rzecziposspolithi, pieniedzi czwartei czesczi kroliew. Miasteczka Thirawj, Roku Thysziacznego Pienczszethnego, sziedmdziesziathego, w moneczie zlothich szesczi, groszi czternasczie. Pieniedzi drobnich czternasczie. A tbo przi bÿtnosczi Ich Mczi Panow Jana z Sienna Żarnowskiego. Pawła z Dzialÿnia Dobrzyńskiego Costellanow Vaczlawa ostroroga Jana Plazi».

(Dokument pisany po polsku).

M. N. w K. II Nr 177.

WITEK Jakub, rajca Kamieńca podolskiego. (Pieczątka: na tarczy renesansowej krzyż, na niem nożyce do strzyżenia owiec).

W r. 1565 opłaca pobory z rozmaitych wsi w woj. podolskim.

A. b. K. S. Ks. p. 96.

WŁOCH Stanisław, mieszcz. czerski. (Pieczątka: na tarczy renesansowej podwójny krzyż, na nim litera S.

W lipcu r. 1560 w Lublinie opowiedział przed Joachimem Ciszkowskim, celnikiem Kr. J. Mści, że wywiózł na jarmark lubelski swego towaru na 200 złot. pol.

(Dokument pisany po polsku).

M. N. w K. II Nr 178.

WITRZELT Maciej, mieszczanin warszawski, dzierżawca wsi Folwarki. (Pieczątka: na tarczy renesansowej linia u góry w lewo załamana i razem poprzecznicą przekrzyżowane, a u dołu takąż poprzecznicą ukośną z prawa do lewa na dół).

10/IX 1552 w Nowym mieście Warszawie opłaca pobór na ręce Stanisława Sobiszewskiego, poborcy ziemi warszawskiej z dzierżawy u proboszcza Nowego miasta Warszawy Stanisława Wilczka wsi Folwarki, pow. Tarchomińskiej.

(Dokument pisany po łacinie).

M. N. w K. II Nr 178 b.

WNUK Albert, mieszcz. sandomirski. (Pieczątka: na tarczy renesansowej, do górnego promienia gwiazdy, dołączone trzy ramiona tworzą krzyż).

6/II 1571 w imieniu Andrzeja Kuczowskiego, opata klasztoru św. Krzyża ze wsi Skały opłaca pobór.

(Dokument pisany po łacinie).

M. N. w Kr. II Nr 179.

WOLBRAM Jan, doktor, profesor Akademii krakowskiej i altarzysta św. Tomasza z Akwinu. (Pieczątka: w ozdobnym kartuszu renesansowym, strzała żeleźcem do

góry bez opierzenia przez środek przekrzyżowana poprzecznicą, w lewym końcu zagiętą na dół tarczy).

16/XII 1594 w Krakowie kwituje Zygmunta Myskowskiego, starostę Piotrowskiego i Piotra Franka, Żupników krakowskich z odbioru 13 złotych na altaryę za kwartał św. Łucyi.

(Dokument pisany po polsku).

M. N. w K. II Nr 180.

WOLFF Łukasz, cyrulik Kr. J. Mści. (Pieczątka: na tarczy renesansowej — swastika).

20/XII 1571 w Warszawie zeznaje, «izem od Je⁰. m. Pana Stanisława Fogelwedra Sekretarza Crolia. J. M. wziął na midlo barskie Croliowy Je⁰. M. moneti y liczbi polsky zlotich dwa».

(Dokument pisany po polsku).

M. N. w K. II. Nr 181.

WOLSKI Tomasz. (Pieczątka: na tarczy linia u góry załamana w prawo, u dołu rozdarta, prawa część załamana do góry, lewa zaś przekrzyżowana krzyżem u dołu załamanym do góry).

W r. 1565 płaci pobór w imieniu Piotra Rozena z części wsi Jankowice woj. i pow. krakowskie.

A. b. K. S. Ks. p. 22. f. 21.

WOLSKI Franciszek, aptekarz i wójt tykociński. (Pieczątka: na tarczy renesansowej krzyż równoramienny, nad nim księżyc, z barka którego wychodzą trzy listki).

12/VII 1572 w Knyszynie zeznaje, że otrzymał od Stanisława Fogelwedra, sekretarza Kr. J. M. trzy złot. pol. «a to za pracżą ktorąm czynyl około zaprawyanya K. yego M. cziala, za wyadomoscyą yego myloszy pana Stanyslawa Czarnkowskiego, referendarza K. y. M. kteremu to dozieracz od ych myloszy panof rad koronich bilo poruczono».

(Dokument pisany po polsku).

M. N. w K. II. Nr 181 b.

WROBLIOWSKI Jan, sługa Jana z Dąbrowic (Firleja). (Pieczątka: na ozdobnej tarczy barocowej, — nad literą W, złożoną z dwóch liter V, — I, a pod nią sześciopromienna gwiazda).

19/VI 1573 w Rawie opłaca pobory.

(Dokument pisany po polsku).

M. N. w K. II. Nr 181 c.

WYŹNIANIN Wojciech, burmistrz m. Augustowa. (Pieczątka: na tarczy renesansowej półtora krzyża).

W roku 1577 oddaje pobory z m. Augustowa.

A. b. K. S. Ks. p. 47. f. 137.

WURCZEL Sebaldo, mieszcz. lwowski. (Pieczątka: na tarczy renesansowej wazon o trzech kwiatach maku).

23/VII 1555 we Lwowie zaświadcza, że otrzymał od Stanisława Guttetera przez służebnika jego Jurka Myślika 150 złot. pol. stosownie do listu Dembieńskiego, pisarza skarbu Kr. J. Mści, które pieniądze Dembieński zwróci Gutteterowi za bytnością jego w Krakowie.

(Dokument pisany po polsku).

M. N. w K. Nr 182.

ZABŁOCKI Stanisław, uczony Akademii krakowskiej. (Pieczątka: na tarczy renesansowej kwiat lilii na łodydze, po obu stronach gałęzie).

W r. 1573 w imieniu prebędy kolegiaty św. Jerzego opłaca pobór ze wsi Bronowice, woj. i pow. krakowskie.

A. b. K. S. Ks. p. 30. f. 3.

ZACHAJKO, mieszcz. przemyski. (Pieczątka: na tarczy renesansowej kwiat lilii).

7/X 1554 w Lublinie zeznaje przed Ostrowskim, mytnikiem lubelskim, że wywiózł na jednym koniu towaru na 40 złot. pol.

(Dokument pisany po polsku).

M. N. w K. II. Nr 183.

ZACHARCZYN Paweł, mieszcz. z Kamieńca Podolskiego. (Pieczątkę wycisnął z h. Gozdawa nieznany S—M.

21/II 1560 w Lublinie zeznaje: «ys mi zosthalo w Lublinie na Jarmark gromniczni po wysczą wolnosczy ziem Jedwabia lethr piecz kasdą lethrę przedal po poltrzeczia slothego, kolder trzy kasdą przedal po trzi slothe, tessim trzidziesczy kasda po sesczy grossy, Rozenkow kamieni dwanasczie kasdi kamien po trzi zlothe. It. eduxi de Lublin kramnech rzeczi na szesczdziesiąth slothech gwoszdzy brathnalow fiaska za trzi slothe It edux pethlicz za dwadziesczia slothech», od czego dla wolności nadanych miastu cła nie opłacił.

(Dokument pisany po polsku).

M. N. w K. II. Nr 184.

ZAGORSKI Jan, mieszcz. proszowicki. (Pieczątka: na tarczy renesansowej strzała żeleźcem do góry, bez opierzenia, przekrzyżowana poprzecznicą ukośną w lewo na dół).

W r. 1571 opłaca czopowe z m. Proszowic, woj. krakowskie.

A. b. K. S. Ks. r. 28. f. 230.

ZAJDLICZ Daniel, mieszczanin krakowski. (Pie-

czątka: na tarczy renesansowej trzy ryby jedna nad drugą głowami w prawą stronę tarczy, na hełmie dwie trąby, a w nich ukośnie skrzyżowane dwie chorągiewki. — Labry).

22/VII 1585 w Krakowie zeznaje, że na poczet długu księdza kardynała otrzymał od Jana Lichnowskiego 76 złot. 10½ groszy.

(Dokument pisany po polsku).

M. N. w K. II. Nr 185.

Piek. T. IV. 39 podaje Wawrzyńca Zidlicza ławnika wyższego prawa w Sandeczu w r. 1392.

Papr. 723 pod 2. Korzbok. Zajdlikowie tegoż herbu (Korzbok) używają, którzy przyszli ze Śląska do Polski. Jako Jan w Rusi był mężem uczonym, we Lwowie mieszkał, syn jego Dangiel w Krakowie pojął Alansównę dawnej familii i znacznej w onem mieście. Piotr drugi Zajglicz w Lublinie miał majętność i tam potomstwo zostawił, wszakosz ci wszyscy miejskich praw używali, handlami i szynki się niektórzy bawili, co contra iest nobilitatis polonicae.

Paprocki ród Zajdliczów vel Zajgliczów zalicza do klejnotników h. Korzbok. Herb Korzbok jest bardzo zbliżonym co do swego układu z gmerkiem używanym przez Zajdliczów, lecz nie jest ten sam; pomijając, że na gmerku ryby zwrócone są w inną stronę, co bardzo łatwo mogło się przytrafić nieuważnemu rytownikowi, lecz w herbie Korzbok w szczycie widzimy w koronie 5 piór, gdy zaś na gmerku Zajdliczów na hełmie bez komy — dwie trąby i dwie ukośno skrzyżowane chorągiewki. Otóż Zajdliczowie, jak to Paprocki zaznacza, zajmowali się handlem i szynkowaniem, co contra jest nobilitatis polonicae, zbogaceni zapragnęli szlachectwa, a że bardzo być może geneza ich rodu była w rzeczywistości śląską, to mogli o swym szlachectwie śląskim, piszącemu w r. 1574 swe Herby Rycerstwa, Paprockiemu opowiedzieć; usłużny Paprocki nieomieszkał wpisać ich do swej księgi, przyznawszy im bardzo zbliżony do ich gmerka herb Korzbok. Do podobnego wniosku upoważnia nas fakt, że Zajdliczowie już w r. 1392 są zapisani w Krakowskiem jako mieszczanie.

ZALAZOWSKI Hieronim. (Pieczątka: na tarczy renesansowej Gryf w prawą stronę).

W r. 1576 jako urzędnik Bonara opłaca pobór ze wsi Wyskoku, wojew. i powiat krakowskie.

A. b. K. S. Ks. p. 35. f. 250.

Papr. 999. pod r. 1565 zaznacza Hieronima jako rajcy krakowskiego.

ZAMBOCH Jan, mieszcz. krakowski. (Pieczątka: na tarczy renesansowej wyobrażenie podobne do h. Radwan, lecz od krzyża linia pionowo wyciągnięta w górę, załamana w prawo i przekrzyżowana).

W r. 1571 opłaca pobór z młyna na prądniku.

A b. K. S. Ks. p. 109. I f. 2.

ZATYKA Walenty, mieszcz. Toruński. (Pieczątka: na tarczy renesansowej linia pionowa załamana w prawo, ze środka z lewej strony linia ukośna ku dołowi tarczy. podparta linią prostopadłą).

14/II 1566 zeznaje, że wywiózł w Lublina towaru pospolitego za 254 złot., od czego należy myta 6 złt. 10 gr. 10 den., lecz myta nie płacił dla wolności nadanych przez króla.

(Dokument pisany po polsku).

M. N. w. K. II Nr 186.

ZELGONIUS Jan, altarzysta Wniebowzięcia N. P. Maryi w kościele katedralnym w Krakowie. (Pieczątka: w ozdobnym kartuszu renesansowym — łabędź w prawo).

3/X 1587 w Krakowie wraz z Bartłomiejem z Szenlij, klerykiem Kr. J. Mści i altarzystą św. Anny kwitują komorę celną krakowską z otrzymania 8 zł. pol. na altarye św. Anny za kwartał pierwszy tegoż roku.

(Dokument pisany po łacinie).

M. M. w K. II Nr 186 b.

ZGLECZYNSKI Maciej. (Pieczątka: na tarczy renesansowej na podkowie barkiem do góry ułamana strzała żeleźcem do góry).

16/X 1591 w Stężycy zeznaje, że z rozkazu Sulkowicza, pisarza komory solnej zakroczymskiej odebrał soli rumu bocheńskiego beczek 1258 od Jamba, sługi Błażeja pisarza bocheńskiego, któremu dał 12 zł. pol.

(Dukument pisany po polsku).

M. N. w. K. II Nr 186 c.

ZIEMIANIN Stanisław, mieszcz. krakowski. (Pieczątka: przez literę N przechodzi linia u góry krzyżem ukośnym przekrzyżowana, bo bokach litery S — E).

3/III 1535 w Krakowie zeznaje, że za listami Kr. J. Mści przepędził 100 wołów w r. 1534, od których myta starego i nowego Przecławowi Swiejowskiemu nie płacił.

(Dokument pisany po polsku).

M. N. w K. II Nr 187.

Papr. 897 zaznacza pod r. 1526, że Stanisław Ziemianin, rajca krakowski, umarł w ubóstwie i radzlectwo opuścił.

TREŚĆ: Wiktor Wittyg: «Znaki Pieczętne mieszan w Polsce w XVI i zaraniu XVII wieku» (c. d.).

Nakładem Towarzystwa Numizmatycznego. — Redaktor odpowiedzialny dr Feliks Kopera. — Druk W. L. Anczyca i Spółki.